

INHOUDSOPGAVE

- Assignment – Taak
- Burgerschap, democratische vorming, maatschappelijke geëngageerdheid
- Curriculum
- Dalton, a way of life (algemeen over het Dalton Plan)
- Doelen van het Dalton Plan
- Effectiviteit
- Eigenaarschap (een stem, student voice)
- Ervaring (experience)
- Fearless Human Being
- Freedom
- Graphs
- Innovatie - Revitalisering
- Kunstonderwijs
- Leerlingenraad, parlement
- Methoden
- Meninge van kinderen
- Motivatie
- Leraren
- Leren leren
- Parkhurst
- Plannen
- Reflectie
- Samenwerken
- School
- Synthetic Education (vakkenintegratie)
- Toetsen
- Tijd / Budgeting time
- Vaklokale, laboratory
- Wetenschap, onderzoek
- Zelfstandigheid

Children want to learn, to develop, to do Children are curious, like to discover As long as it isn't sitting still and listening in a restrictive way

Why can't classroom instruction be as amusing as outside school activity?

Vern Pinkowski (1999), p. 22.

My mind was a muddle of misconceptions... But I knew better than to make my inner rebellion known.

Dorothy R. Luke z.j., *Champion*, p. 15.

My first experience of teaching came to me in a rural school where 40 pupils¹ were divided into eight grades or classes. I had thus to provide occupation for seven classes while I gave oral instruction to one class. To get every pupil busy on something until I could overlook his work occurred to me as the best solution of this difficulty. To make this plan a success, I had to get older children to help the little ones. They, and especially the big boys, responded to my appeal. With their assistance, I transformed a storeroom into a library. Each corner of the schoolroom I marked off for each subject. In addition to the converted storeroom, we possessed a garden and a hall which was soon doing duty as a playroom.

EDP

Even in that stolid backwoods community no one objected to these unconventional experiments because they were a success. The attendance rose rapidly: the children were orderly and obedient, and they worked with a will. ... But the school authorities also showed their approval of the results attained, for at the end of the school term they reported me as 'competent and of good steady habits.'"

2

er is meer in River Falls dat haar niet zint.³ Ze vindt de "methods classes bore as sterile" en "the observation classes disappointing as she missed the expressions of joy in learning."

4

I will do everything just as it is done while I am in college, but I think it is only fair to tell you that when I graduate, I will not teach that way!

5

Door Schultez bestudeert Helen zijn werk. Schultez huldigt in haar eigen lessen James' uitgangspunten dat leren vooral plaatsvindt bij het uitwisselen van ideeën, dat leren en lesgeven verbonden zijn en dat door een te grote nadruk op instructie de balans verstoord kan raken.

It was Edgar Swift's book, ... that made me take the firm resolution to become a free lance in education as soon as I could, with leisure enough to experiment in the search for a new and better way."

6

Education does not fit for life,"

7

Wetenschappelijke inzichten die Swift in zijn boek afleidt uit een keur van wetenschappelijke studies bevestigen, volgens Van der Ploeg, de veronderstellingen van Parkhurst. Ze vormen een deel van de ratio van haar onderwijsvernieuwing: (1) niet louter stil zitten en reciteren, (2) de leerling aan het werk zetten, dus ook zelf laten proberen, ontdekken en ervaren, (3) de

¹ Parkhurst vergist zich hier. Ze had 45 leerlingen in de klas.

² Ibid., p. 7-10.

³ Ibid., p. 72.

⁴ Dorothy R. Luke z.j., *Oasis*, deel 1, hoofdstuk 3, p. 26.

⁵ Dorothy R. Luke z.j., *Oasis*, deel 1, hoofdstuk 3, p. 26.

⁶ Ibid., p. 12.

⁷ E.J. Swift (1908), p. 281.

tijdsindeling afstemmen op het ritme van de leerling en (4) rekening houden met de verschillen tussen de leerlingen.

Piet van der Ploeg (2010), p. 49, e.v.

Emerson vindt dat we meer mogen verwachten en meer mogen maken van het onderwijs dan we gewend en gewoon zijn. Hij stelt dat het onderwijs er niet op gericht mag zijn dat de kinderen klonen van onszelf worden. Het moet mogelijk zijn kinderen te leren het beste van zichzelf te maken, in morele en intellectuele zin. Onderwijs hoort recht te doen aan wat kinderen in zich dragen aan onbekende unieke mogelijkheden.

“Respect the child. Wait and see the new product of Nature. Nature loves analogies, but not repetitions.”

Emerson gelooft, aldus Van der Ploeg, dat elk kind een nieuwe belofte is en even uitzonderlijk is en onvergelijkbaar met ieder ander kind en dat onderwijs hierom niet opdringerig en overweldigend en niet normaliserend en standaardiserend mag zijn, dat het vooral bescheiden en verscheiden moet zijn.

The possibilities for development of the human brain are almost infinite. But the important thing is not to make young children study things they do not like, for the moment school is not as interesting as play, it is an injury ... Children like to learn. They possess great curiosity, but they must be personally interested in the subject. Our educational methods fail. Change the methods and many more ‘freaks’ will be produced. I am a ‘freak’ myself.

Citaat van Edison waar HP zich in kon vinden⁸

I wanted my trainees to encourage and assist the youngsters to achieve success in their work but not to parade their own knowledge or portray the image of ‘the brightest person in the class.

Dorothy R. Luke z.j., *Oasis*, deel 1, hoofdstuk 4, p. 47.

I wanted my student teachers to experience the influence of an attractive, well-ordered environment and to become conscious of its effect upon the plastic minds of children who were at school not merely to learn to read, write, and figure but to develop habits of independence in handling their learning tasks.

Dorothy R. Luke z.j., *Oasis*, deel 1, hoofdstuk 4, p. 47.

When I first knew her, she worked with me as director of the training of primary teachers. She was not content at that time to follow the general routine of teacher-training which custom and tradition had established, but soon showed herself a pioneer in promoting, much more advanced and better methods in primary teacher-training. She was always alive to the needs of children, and seemed to possess an intuitive knowledge of the right thing to do at the right time.

Brief van F.S. Hyer aan H. Selling, 22 april 1927. Geciteerd in: Diana Lager (1983), p. 83.

Unless you see something that you have never seen before, you have not truly observed a child.”

Ibid., deel 2., hoofdstuk 7, p. 6.

Als Parkhurst met Montessori breekt: schrijft ze tegen die tijd het gevoel te hebben voldoende aandacht te hebben besteed aan ‘the individual aspects of education’ en wil nu haar energie steken in ‘its aspects of a human society.”

⁸ Ibid., p. 44.

J.D. Imelman e.a. (1986), p. 211 met een verwijzing naar H. Parkhurst (1923), p. 12.

...This is because the free study plan makes the school life an active, not a passive, affair. Children are no longer dragged and pushed through an uninteresting four years.”

Evelyn Dewey (1922), p. 73.

This apparently slight change in the school program effected a complete reorganization in the school as far as spirit, attitude and habits of study were concerned.

Evelyn Dewey (1922), p. 73.

Terwijl Parkhurst haar eigen praktijk in Dalton en New York nog aan het verfijnen is, vinden haar ideeën een enthousiast onthaal bij de Britten. Veel schoolhoofden denken in de ideeën van Parkhurst de middelen gevonden te hebben “to abandon old and ‘tired’ traditionalism.

Dorothy R. Luke z.j., *Oasis*, deel 1, hoofdstuk 6, p. 87.

“To my mind, one of the very first obligations of a school, is to help individuals to establish inner equilibrium, that sensitive rhythmic functioning which makes for individual uniqueness and which sets one individual apart from others of his kind.”

Dorothy R. Luke, z.j., *Oasis*, epiloog, p. 3.

De Dalton School is

“outstanding in its community studies that relied heavily on field trips and in its articulations among all fields and grade levels.”

Tyler concludeert:

“Such a significant contribution to American education ought to be continued.”

Semel, Susan F. en Alan R. Sadovnik (1999), p. 180.

Parkhurst perfectioneert in deze periode de beschrijving van haar filosofie en de schooldoelen. Het gaat haar in de onderwijsfilosofie van de school uiteindelijk om:

(1) The development of many sides of the child’s nature – intellectual, emotional, aesthetic, and spiritual; (2) provision for individual differences; (3) the development of the self-discipline in the pupil that makes it possible for him to use freedom; (4) the growth of an active appreciation of, and concern for, the needs and achievements of other individuals and people.”

Helen Parkhurst (1937). *Report of the Dalton School to the Commission on the Relation of School and College*. Geciteerd in: Susan F. Semel (2002), p. 85. Helen Parkhurst (1937). *Report of the Dalton School to the Commission on the Relation of School and College*. Geciteerd in: Susan F. Semel (2002), p. 85.

Als schooldoelen worden gedefinieerd:

“(1) On the part of the student, of a personally formulated and cherished outlook on life. This is the overarching objective of the program, and it is, finally, the intergrating force for the individual; (2) Of intellectual powers: generalization, consistency and persistency in thinking, planning through attacks on problems; transfer of ideas from one field of action to another, etc. (3) Of intellectual tools; basic concepts and information in significant areas of knowledge, ability to read with purpose, ability to discriminate in reading and observation, facility in oral and written expression, etc., (4) Of a self-awareness that leads to satisfying and joyful living. This is the overarching objective for the student, though perhaps never formulated. It will be realized

through location and pursuit of interests, self-understanding through social relationships, plan of imagination in all areas of school activity, etc.”

9

Parkhurst benadrukt

“the importance of living in the present, rather than studying abstract and fragmented subjects on the chance that they might some day be useful to some children. Under the Dalton Plan, therefore, students were given opportunities to experience social living and democratic freedoms, and all studies were designed to have a clear relevance either to the present or a foreseeable future. Facts were not learned in isolation, but seen as parts of a whole and integrated with other disciplines.”

June Edwards (2002), p. 132.

Parkhurst vernieuwt het curriculum in deze periode dusdanig dat de leerlingen

“would form a unified point of view on some of the problems of modern life, and the technique of selecting large problems for students to work on was adopted for them to better comprehend their environment.”

Parkhurst vernieuwt het curriculum in deze periode dusdanig dat de leerlingen

“would form a unified point of view on some of the problems of modern life, and the technique of selecting large problems for students to work on was adopted for them to better comprehend their environment.”

Voor het vierjarig programma voor Dalton High School worden voor ‘grade 9’ tot en met ‘grade 12’ vier centrale thema’s gekozen:

“(1) Life in New York City, considered as a metropolitan community, (2) the political, economic, and cultural trends that have given character and differentiation to life in the United States today, (3) the impact of European culture on our life today, (4) outstanding, international problems and America’s relation to them.”

Susan F. Semel (2002), p. 85.

Het New Milford Experiment, waarover al in 1937 gesproken wordt onder de naam ‘Integration of Work and Play’, gaat oorspronkelijk over het stichten van een klein huis ‘in the country’ waar leerlingen van de ‘high school’ een week zouden kunnen bivakkeren

“to combine academic studies with nature studies and winter sports.”

Susan F. Semel (2002), p. 88.

Het zweet moet op het goede voorhoofd staan

Zoek het maar uit en bekijk het maar

Roel Röhner

⁹ Ibid., p. 85.

ASSIGNMENT – TAAK

The job, entire, complete, is a challenge to the whole boy or girl; so we suggest that the curriculum, whatever its content shall be offered to the pupil in the form of a job. Its conditions and purpose should be clearly outlined and the pupil permitted to plan the work himself. He may begin by merely getting acquainted with himself and so gaining experience, but later on he will plan the execution of the job, and ultimately the job itself. When that time comes he will be ready, equipped to go out into the world and fitted to play his part in life.

Parkhurst, 1926

De echte taak van de school is niet, de leerling vast te pinnen op vooropgezette standpunten, maar hem vrij te laten zijn eigen ideeën te ontdekken en hem te helpen al zijn krachten te richten op het probleem van het leren. **Een taak bij contract** waarop hij zijn vernuft moet gebruiken, ligt in de richting van een uitdaging, waarop hij automatisch reageert. Zelfs als hij in het begin niet precies weet wat hij met zijn verantwoordelijkheid moet doen, zullen ervaring en vrijheid samen hem spoedig tot inzicht brengen. Ervaring is de beste en trouwens ook de enige echte leermeester.

Vertaling van EDP van De Jong 61

Ik wil hier de aandacht vestigen op het feit dat **de taken niet opgedeeld** zijn in bepaalde dagelijkse porties. Als we dit doen, nemen we de belangstelling van de leerling bij de noodzakelijke vrijheid om zijn eigen tijd in te delen, weg.

Vertaling van EDP van De Jong 44

BURGERSCHAP, DEMOCRATISCHE OPVOEDING, MAATSCHAPPELIJKE GEËNGAGEERDHEID

For **service and co-operation** are what we need to solve our great political and social problems to-day...

(Parkhurst, 1922).

Let us think of it (school) as a place where **community conditions** prevail as they prevail in life itself.

<https://www.dalton.org/page/about/the-dalton-plan/house>

Als een streng rooster van klassikale lessen een volk had voortgebracht wiens idealen zo hoog waren dat alles werd verricht met een gevoel van plicht en orde – een zo ontwikkeld volk dat er overal zelftucht heerste – dan zou men ertoe geneigd zijn elke verandering in onderwijsmethoden te verwerpen. Maar aangezien zo'n volk niet bestaat, heeft men het recht te hopen dat er een verandering ten goede zou komen, en dat een onderwijs dat gebaseerd is op vrijheid van keuze, dat de leerling in staat stelt datgene te doen wat hem of haar op een bepaald moment het beste lijkt, ertoe zal bijdragen dat we tot **een volk worden dat zijn eigen bestemming kiest**, eerder dan een volk dat geleid wordt door de stem van het gezag, hetzij in de vorm van een brallende demagoog, een waardeloze krant, een modeverschijnsel of een slagzin.

Vertaling van EDP van De Jong 80

Every emerging demands **action** rather than words, **faith** instead of promise and **discipline of self** instead of others:

international strength means **high dedication** on the part of **every individual** in every country in every day, and every hour!

Helen Parkhurst april 26th 1952 in D.J.E. Timmers

A school cannot reflect the social experience which is the fruit of community life unless all its parts, or groups, develop those **intimate relations** one with the other and that interdependence which, outside of school, binds men and nations together.

<https://www.dalton.org/page/About/Values>

This step promotes the formation of **mental habits** and **character qualities** that are essential for **good citizenship** and a **happy, successful personal life**; such qualities as interest and industry, accuracy, critical judgment, self-reliance, initiative, responsibility and the development of personality through opportunities for the creative spirit to operate freely.”

Evelyn Dewey (1922), p. 86.

We must not only extend knowledge generally, but also **apply knowledge to the service of mankind**, so that each individual may be set free to use his powers to the best advantage.

Parkhurst, 1926

De **waarde van gemeenschapsleven** ligt in de dienst die het bewijst door elk vrij individu die er deel van uitmaakt er voortdurend van bewust te maken dat hij, als lid, medewerker is en verantwoording schuldig aan en verantwoordelijk voor het geheel.

EDP, p. 21

HP refereert hierbij met name aan het concept van 'Democracy and Education', zoals John Dewey dat verwoord heeft:

The object of a **democratic education** is not merely to make an individual an intelligent participator in the life of his immediate group, but to bring the various groups into such constant interaction that no individual, no economic group, could presume to live independently of others.

Helen Parkhurst (1922), p. 16.

Democratische opvoeding vraagt om

'real social living, co-operation and interaction.'

Volgens HP heeft de school hier een vormende taak: 'This constitutes a problem in school procedure. It should be so organized that neither pupil nor teacher can isolate themselves, nor escape their due share in the activities and in the difficulties of others.'

Helen Parkhurst (1922), p. 17

Lynch, directeur van de West Greenschool in Tottenham en in de jaren twintig en dertig veelvuldig in Nederland om het daltononderwijs te promoten, doorziet als een der eersten het probleem. Hij geeft aan dat de naam van het plan – hij spreekt over Individual Work – mensen op het verkeerde been zet, omdat het meer omvat dan de naam aangeeft:

Het is weliswaar op individueel werk gebaseerd maar het beteekent heel wat meer dan dat. Volledig uitgevoerd beteekent het, een reorganisatie van vakken en klassen maar het brengt ook een maatschappelijke reorganisatie mee.

Lynch (1924), p. 23.

Veel activiteiten kunnen door de leerlingen worden georganiseerd op een zelfsturende manier, met daarbij de leraren als adviseurs op de achtergrond. Zo leren de leerlingen in de praktijk sociale vaardigheden toe te passen en draagt deze ervaringen op school bij aan de training voor burgerschap en democratie.

We educators are called upon **to build new machinery for a new world.**

Parkhurst, 1926

It (DLP) was created **to serve the real needs of children and to help foster the 'spiritual brotherhood of man'**.

Citaat van HP tijdens een seminar aan de University of Connecticut: Diana Lager (1983), p. 140.

The trouble with the education given to us in the past is that it really was not a preparation for the particular kind of living that we are enjoying today... We must have **flexible individuals** in the future, who can do their tasks which we, in our ignorance, are unable even to discern today.

(Semel, 2002). Tijdens een lezing in Caxton Hall in Engeland zegt Parkhurst

CURRICULUM

It would be folly to deny that all children enjoy a truly fine mental meal more than a poor one. **Better curriculum** food is already in sight, but, at present, conditions are not right for the new curriculum. The **ground must be prepared**, and it is for this reason alone that I have directed my study to school conditions rather than to school curricula.

Parkhurst, 1926.

Any curriculum can be used with the plan (...). My concern is with a way of life for children.

Totdat het Daltonplan de nieuwe en betere weg toonde, schijnen vele leerkrachten, terwijl ze een theoretisch geloof koesterden in de vrijheid van het kind, nooit te hebben ontdekt hoe je dit idee kunt verzoenen met de taak een leerplan uit te voeren. Ze hebben het probleem beschouwd alsof het uit twee elementen bestond die niet met elkaar te rijmen vielen, in plaats van dat het tot hen doordrong dat alleen door **de leerling te bevrijden** het leerplan ooit grondig en op bevredigende wijze kan worden uitgevoerd.

Vertaling van EDP van De Jong 63

Unfortunately we teachers are so busy inventing devices to make some idea work satisfactorily, that we forget to **examine the idea** itself to see whether it is really worth preserving.

students would form a unified point of view on some of the **problems of modern life**, and the technique of selecting large problems for students to work on was adopted for them **to better comprehend their environment**.

HP (1937)

Voor het vierjarig programma voor de Dalton High School worden voor 'grade 9' tot en met 'grade 12' vier centrale, vakkengeïntegreerde thema's gekozen: "(1) Life in New York City, considered as a metropolitan community, (2) the political, economic, and cultural trends that have given character and differentiation to life in the United States today, (3) the impact of European culture on our life today, (4) outstanding, international problems and America's relation to them."

Citaat Helen Parkhurst (1937). In: Susan F. Semel (2002), p. 85.

The curriculum should not be presented as subjects in 'water-tight compartments' but, rather 'integrated, cutting across subject lines... which might help the student **orient** herself towards **large problems of the present world**.

Citaat Helen Parkhurst (1937). In: Susan F. Semel (2002), p. 85.

"If you say: 'Do you consider curriculum important?' I answer most emphatically: 'Certainly'. If you say: 'Are you interested in curriculum?' I reply: 'Yes, ... (but) there are curricula and curricula!'... You say: 'subject matter.' I pay little attention... But programs are my hobby, because programs are the vehicles for curriculum; they give or fail to give right conditions for learning. Bad programs can ruin good curriculum, causing fatigue, over-stimulation, or even pure boredom, or they can be so flexible ... My hobby is a vehicle which transports curriculum with a minimum of effort, waste, and nervous strain, and with a great deal of satisfaction and joy to pupils. This vehicle could quite properly have been called a 'Program of Study', but in 1911 I named it 'The Laboratory Plan' and in 1918 renamed it 'The Dalton Laboratory Plan'."

Pure **memory work** is difficult and a burden to the mind.

Helen Parkhurst (1922), p. 25.

Het curriculum ziet zij niet als het eerste probleem dat opgelost moet worden:

Until the educational world wakes to the fact that **curriculum is not the chief problem** of society, we shall, I fear, continue to handicap our youth by viewing it through the wrong end of the telescope.

Helen Parkhurst (1922), p. 23.

Het discussiëren over een goede inhoud voor het curriculum doet Parkhurst in 1922 middeleeuws aan:

So schools are not **experience**, or at least their curricula are not. They are magic doses from a mediaeval prescription. They are the continuation of a method unsuited to the subject-matter of today. Suppose we tried to supply the world's present demand for cloth by hand looms. It would not be much more impossible than trying to educate by teaching facts. Education today must consist in **learning to learn**; finding out about knowledge and what it is for, so it can be acquired and used when it is needed.

Evelyn Dewey (1922), p. 160.

The Dalton Plan lays emphasis upon the importance of the child's living while he does his work, and the manner in which he **acts as a member of society**, rather than upon the subjects of his curriculum."

Evelyn Dewey (1922), p. 138.

DALTON, A WAY OF LIFE

I'm not bad, I'm a child!
Children like to learn (...). It is not so much what as how they are taught which is a fault in our system! Parkhurst, 1922.
If we follow rigid traditional lines, we prepare them to be governed, not to govern. Dorothy R. Luke (19??). Foreword p. 2.
The plan is meant to be not a new school method but a way of life based on the human life of the world rather than on the conventions of traditional school life. Dr. O'Brien Harris (1931); Dr. O'Brien. Geciteerd in: A. Lynch (1926), p. 10.
De Dalton way of life... Zo'n school creëert daarbij geen energie, maar bevrijdt de energie van de leerlingen om deze vervolgens in te zetten voor de onderwijsdoelen. Evelyn Dewey (1922), p. 136.
the Dalton Plan should primarily be regarded as a way of school living . It is a way wherein each young individual soul can find opportunity for the use and the expression of the best that in him lies. Only so can personality reach its highest development and learning become pregnant with purpose.
The Dalton Laboratory Plan must not be regarded as a cast-iron scheme . I offer it as a first step towards the evolution of a scheme of education which will develop the creative faculty of both teachers and pupils (Parkhurst, 1920).
In the old days when you and I were "educated" we sat in a row before one who taught. Our teacher poured out instruction at one rate of speed, and though we made desperate efforts to keep pace with her, each individual mind assimilated the lesson at different rates of speed, so that the end of it left us all at different stages on the road
Het is opmerkelijk dat Parkhurst hier kiest voor een ontkennende insteek. Ze zegt wat dalton allemaal <i>niet</i> is: geen methode, geen systeem. De omschrijving wat het dan wel is – ' an influence ' – is vergelijkbaar met een andere door Parkhurst opgetekende 'omschrijving' van het Dalton Plan: "Dalton is a way of life." Parkhurst schijnt tijdens een lezing in de aula van de Dalton School in Den Haag deze uitspraak gedaan te hebben. Zie: Zorn. In: <i>Dalton</i> , jrg. 15, nr. 1, p. 3. Deze uitspraak wordt ook in het Duitse taalgebied gebruikt, zoals door H. Eichelberger in zijn Einführung. (H. Eichelberger (Hrsg.), <i>Eine Einführung in die Daltonplan-Pädagogik</i> . Innsbruck: StudienVerlag, 2002, p. 9).
"Experience is the best and indeed the only real teacher." "The plan is meant to be not a new school method but a way of life based on the human life of the world rather on the conventions of traditional school life!"

Dr. O'Brien Harris. Geciteerd in: A. Lynch (1926), p. 10.

The Dalton Plan ... suggests a simple and economic way by means of which the school as a whole can **function as a community'** (EDP, p. 24).

The Dalton Plan lays emphasis upon **the importance of the child's living while he does his work**, and the manner in which he acts as **a member of society** (...). It is the sum total of these twin experiences which **determine his character and his knowledge**.

In het begin hadden we zeker problemen om de kinderen aan het werk te krijgen en de verantwoordelijkheid te dragen voor de indeling van hun eigen tijd. Maar toen ze aan hun vrijheid gewend waren, nam de verwarring van de eerste dagen af. Alle personeel is eenstemmig van mening, dat onder het Daltonplan meer en beter werk geleverd wordt dan onder het oude systeem. Zelfs de schaarste aan boeken om uit te delen schijnt een geest van behulpzaamheid onder de leerlingen veroorzaakt te hebben.

Vertaling van EDP van De Jong 91

DOELEN VAN HET DALTON PLAN

For service and co-operation are what we need to solve our great political and social problems to-day, and synthetic education that will provide that large and comprehensive outlook which will make these virtues a habit of thought and a practice of life. Some such total vision must be constantly in the mind of the teacher, who must ever be on the look-out for inter-relations and so stir within the minds of the children the faculty of creating channels between the different territories – channels which will fertilize the whole earth between them and give that infinite joy which comes from the consciousness of creatorship, the true function of man, the work for which he was endowed with an immortal spirit

(Parkhurst, 1922).

Als een streng rooster van klassikale lessen een volk had voortgebracht wiens idealen zo hoog waren dat alles werd verricht met een gevoel van plicht en orde – een zo ontwikkeld volk dat er overal zelftucht heerste – dan zou men ertoe geneigd zijn elke verandering in onderwijsmethoden te verwerpen. Maar aangezien zo'n volk niet bestaat, heeft men het recht te hopen dat er een verandering ten goede zou komen, en dat een onderwijs dat gebaseerd is op vrijheid van keuze, dat de leerling in staat stelt datgene te doen wat hem of haar op een bepaald moment het beste lijkt, ertoe zal bijdragen dat we tot **een volk worden dat zijn eigen bestemming kiest**, eerder dan een volk dat geleid wordt door de stem van het gezag, hetzij in de vorm van een brallende demagoog, een waardeloze krant, een modeverschijnsel of een slagzin.

Vertaling van EDP van De Jong 80

Recognising that education is **for life** and not for livelihood, it follows that one of our principal aims is the cultivation of a broad outlook, the giving of a wide horizon, the development of an ability to see and plan ahead of the present moment.

Radcliffe (1924,/29, 6)

You prepare a child for life by making school a **life-like experience**, by making it a miniature community which in a free society entails responsibility.

Citaat: Dorothy R. Luke (19??). Oasis. Epilogue, p. 3.

(A) freedom to choose each day the subject, level, quantity, and pace; (b) contracts in each subject that encouraged independent thinking, risk-taking, and creativity as well as acquisition of knowledge; and (c) teacher and peer availability for help. The **aim** was to produce students who were **industrious, responsible, open-minded, and eager to gain and apply knowledge.**"

June Edwards (2002), p. 132.

Het Dalton Plan moet volgens Parkhurst bieden: (1) The development of many sides of the child's nature – intellectual, emotional, aesthetic, and spiritual; (2) provision for **individual differences**; (3) the development of the **self-discipline** in the pupil that makes it possible for him to use freedom and (4) the growth of **an active appreciation of, and concern for, the needs and achievements of other individuals and people.**

Helen Parkhurst (1937). *Report of the Dalton School to the Commission on the Relation of School and College*. Geciteerd in: Susan F. Semel (2002), p. 85.

To-day ... we have got to find some way of expanding and strengthening the natural talents of the average boy before he goes forth in to the wide struggle for life and success. We have got to provide opportunities for the average girl to learn not only how to develop her intellect but also how to conduct herself as a unit of society.

HP-4:

Onderwijsdoelen volgens Parkhurst (1937):

(1) On the part of the student, of a personally formulated and cherished outlook on life. This is the overarching objective of the program, and it is, finally, the integrating force for the individual; (2) Of intellectual powers: generalization, consistency and persistency in thinking, planning through attacks on problems; transfer of ideas from one field of action to another, etc. (3) Of intellectual tools; basic concepts and information in significant areas of knowledge, ability to read with purpose, ability to discriminate in reading and observation, facility in oral and written expression, etc. (4) Of **a self-awareness that leads to satisfying and joyful living**. This is the overarching objective for the student, though perhaps never formulated. It will be realized through location and pursuit of interests, self-understanding through social relationships, plan of imagination in all areas of school activity, etc.

In education we are strangely blind to proper aims and methods. **Any education is bad** which leads to the formation of habits of idleness, carelessness, failure, instead of industry, thoroughness and success. Any religion or social institution is bad which leads to habits of pious make-believe, insincerity, slavish regard for authority and disregard for evidence, instead of habits of sincerity, open-mindedness and independence.' These are the beacon lights towards which education should tend.

[‘In het onderwijs zijn we vreemd genoeg blind voor de juiste doelen en methoden. Elke opleiding is slecht, wat leidt tot de vorming van gewoonten van luiheid, onzorgvuldigheid, mislukking, in plaats van industrie, grondigheid en succes. Elke religie of sociale instelling is slecht, wat leidt tot gewoonten van vrome schijn, onoprechtheid, slaafse achting voor autoriteit en minachting voor bewijs, in plaats van gewoonten van oprechtheid, ruimdenkendheid en onafhankelijkheid.’]

Conklin geciteerd in EDP, 4

Independent thinkers

In the twenty-first century, Dalton continues to be firmly committed to Helen Parkhurst's pragmatic approach to education. Priorities change with the times. What time does not alter, however, is the school's reputation for developing independent thinkers whose knowledge and understanding are rooted in the real world, who are conversant with their culture, and who are confident, eager, and self-motivated learners. This is and will continue to be the cornerstone of a Dalton education.

<https://www.dalton.org/page/About/Mission-Statement/Present>

Ouders vragen zich af: ‘How has the university fitted my son for the battle of life?’

HP-3:

EFFECTIVITEIT

Er zijn uitspraken van Parkhurst verzameld waarin zij wat zegt over effectiviteit. Er is gezocht op de volgende 'kernwoorden': effectief, rendement, prestatie, vordering, beoordelen, normen

Dalton is an efficiency measure .
Kliebart beschrijft in zijn boek de tegenstelling tussen 'social efficiency' en het 'developmentalism'. Die tegenstelling gaat over de vraag of het doel van onderwijs is om het individu in de juiste niche in de bestaande sociale orde te passen, of dat de vrijheid en individualiteit van kinderen en adolescenten benadrukt moet worden. Het Dalton Plan verenigt beide. Parkhurst noemt als haar hoofdprincipes, enerzijds 'freedom' (independence), maar anderzijds ook 'interaction of group life'. Ze combineert met andere woorden het individuele leren met het elkaar helpen en het van en met elkaar leren. Het gaat over de ontwikkeling van het individu binnen de schoolgemeenschap, de vorming van een eigenstandig persoon mede met en mede door de ander. Kliebart, 2004.
01: (p. 9) Het is natuurlijk nodig de vorderingen van elke leerling vast te leggen en na te gaan dat hij een redelijk programma afwerkt, maar ik zie geen reden waarom in zulke gevallen methoden als die van de Commune in Caldecott niet algemeen zouden worden toegepast.
02: (p. 14) Jammer genoeg zijn de mannen en vrouwen die volgens het oude systeem werken en ervan bestaan niet alleen van nature geïnteresseerd in het voortbestaan ervan, maar ze hebben bijna onvermijdelijk het vermogen verloren om er onpartijdig over te oordelen. Hun geest raakt vastgeroest, net als het systeem zelf. En hoewel er vele oprechte en weldenkende mensen onder hen zijn, hebben ze toch de neiging om, doordat ze al hun energie besteden aan "het- handhaven van de oude tradities", tekort te schieten om de fakkel der waarheid weer aan te steken. Zulke mensen blijven zich beschouwen als de gewijde leiders van de jeugd, leiders wier gezag niet kan worden betwist. Ze blijven de nieuwe en bonte massa studerende volgens dezelfde oude normen beoordelen. Niets kan hen ertoe brengen de oude sleur overboord te gooien en in te wisselen voor een nieuwe en vitale methode die gemaakt is om te passen bij nieuwe en vitale mensen.
03: (p. 18) Bovenal wilde ik geen verschil maken in de beoordeling van de leerlingen bij hun persoonlijke moeilijkheden en dezelfde kansen verschaffen om vooruit te komen aan zowel langzame leerlingen als aan vlugge.
04: (p. 19) Een paar maanden later, in 1919 bezocht ik de school voor invaliden en in de herfst van dat jaar werd het plan daar in de praktijk gebracht. Al heel spoedig wierp het vrucht af en wekte er op vele plaatsen belangstelling voor. Voor mij was dat experiment van onschatbare waarde want daar kwam ik erachter dat het nodig was een middel uit te vinden dat de vorderingen van elke leerling vastlegde. Daar ontdekte ik de diagrammen die ik in een later hoofdstuk zal behandelen. Met behulp van deze grafieken werd het mogelijk de organisatie te vereenvoudigen en de inwerking van de verschillende groepen op elkaar te perfectioneren.
05: (p. 21) Om effectief te zijn moet deze wet niet opgelegd worden, ze moet ongeschreven zijn, een uitstraling als het ware van de atmosfeer die de gemeenschap ademt. De waarde van gemeenschapsleven ligt in de dienst die het bewijst door elk vrij individu die er deel van uitmaakt er voortdurend van bewust te maken dat hij, als lid, medewerker is en verantwoording schuldig aan en verantwoordelijk voor het geheel.
06: (p. 23) Om deze reden onthoud ik me ervan om als dogma vast te leggen welke vakken in het leerplan moeten worden opgenomen, of volgens welke normen de prestaties van de leerlingen

moeten worden beoordeeld. Bovenal wil ik het hartenbloed van burgerrecht niet in bepaalde banen leiden. Hierover kan ik alleen maar zeggen dat het leerplan van elke school moet variëren in overeenstemming met de behoeften van de leerlingen, en zelfs in scholen waar de opzet is dat het een nauw omschreven academisch (theoretisch) doel dient, moet dit aspect niet uit het oog worden verloren, zoals zo vaak gebeurt. Totdat het tot de onderwijswereld doordringt dat het leerplan niet het voornaamste probleem van de samenleving is, zullen we, naar ik vrees, doorgaan met onze jeugd in de mogelijkheden te beperken door haar door het verkeerde einde van de verrekijker te bekijken. Vandaag de dag denken we teveel aan het leerplan en te weinig aan jongens en meisjes. Het Daltonplan is geen panacee voor academische of theoretische kwalen. Het is een plan waardoor de leraar kan doordringen tot de problemen van de kinderpsychologie en de leerling, tot het probleem van het leren. Het stelt de diagnose vast van onderwijssituaties in termen van jongens en meisjes. Problemen van vakken gaan de studerenden aan en niet de docenten. Het leerplan is alleen maar onze techniek, een middel tot het doel. Het instrument dat gespeeld moet worden is de jongen of het meisje.

07: (p. 28) Een leerling mag echter beslist geen toestemming krijgen de studie van enig hoofdvak voort te zetten buiten de grenzen van zijn maandtaak, tenzij hij die in alle vakken af heeft. Hij mag beslist niet streven naar een hogere norm in een paar - vakken dan het klassengemiddelde en achterop raken in de andere. Dat zou hem alleen maar de kans geven vorderingen in de vakken waarin hij zwak is te ontduiken en de waarde van samenhangende en bezielende vakken verloren doen gaan

08: (p. 34) Er zijn drie series diagrammen of overzichten Het eerste verschaft elke leraar / adviseur de middelen om de individuele vorderingen van elke leerling te volgen en die te vergelijken met andere leerlingen uit die klas. Die stelt echter ook de leerling zelf in staat om zijn vorderingen te vergelijken met die van zijn klasgenoten. Maar Mary heeft ook een overzicht voor haar speciale contracttaak, waarop ze haar dagelijkse vorderingen noteert. Het derde overzicht geeft de vorderingen van de klas als geheel weer en ook die van de individuele leerling.

09: (p. 34) Toen de oude banken uit de lokalen opnieuw in de vaklokalen geplaatst werden, werden ze met de voorkanten tegen elkaar gezet, vijf bij elkaar, om tafels te maken voor de afzonderlijke klassen. Om de aanpassing aan de nieuwe organisatie te vergemakkelijken werden ze genummerd: 4, 5, 6, 7 en 8 om de verschillende klassen die ze moesten gebruiken aan te duiden. Gekleurde kaarten die correspondeerden met de getallen werden gekozen om de diverse klassen aan te geven, en ook de persoonlijke tabellen om de vorderingen te controleren. In de hal kwamen 150 kastjes te staan, van nummer voorzien, waarin elke leerling de spullen kon opbergen die hij tot nu toe in zijn vak bewaard had.

10: (p. 34) Met betrekking tot de belangrijke vraag omtrent de samenstelling van de taken werd de gemiddelde prestatie van elke klas zorgvuldig bekeken om de hoeveelheid werk vast te stellen die van de leerlingen van elk van de vijf klassen gevraagd moet worden voor een schoolmaand van twintig dagen.

11: (p. 35) Op het prikbord in de vaklokalen werden overeenkomstige tabellen en overzichten bevestigd om de individuele vorderingen vast te leggen.

12: (p. 35) De drie uren, van 9 tot 12 zouden nu beschouwd worden als hun eigen tijd, waarvoor ze zelf verantwoordelijk waren. Die moesten ingedeeld worden in overeenstemming met de moeilijkheden die elke leerling met elk vak had. Er werd uitgelegd, dat ze naar hun prestaties beoordeeld zouden worden, in overeenstemming met de vorderingen die ze gemaakt hadden bij het vervullen van hun taak en naar hun sociaal gedrag, naar de manier waarop ze hun schouders onder het werk hadden gezet.

13: (p. 36) Verder gaf ze hun het wekelijkse schema van deze lessen, waarin elke dag een ander onderwerp zou worden behandeld. Deze lessen werden "conferenties" genoemd, omdat de hele klas die in afzonderlijke vaklokalen had gewerkt, individueel of in kleine willekeurig samengestelde groepjes, nu bijeenkwam om overleg te plegen. Ze confereren over de moeilijkheden van hun taak. Op deze conferenties vergeleken ze hun vorderingen, brachten hun speciale moeilijkheden naar voren en bespraken die. Ook werden de moeilijkheden van hun medeleerlingen opgelost. Deze "conferenties" werden met veel animo bijgewoond. De besprekingen waren echt en waren van belang voor allen die het aanging. Elke conferentie had een sociaal karakter, omdat de school zelf meer sociaal geworden was door het plan.

14: (p. 38) Aan het begin geeft de maandtaak de leerling voldoende perspectief, maar die moet in weektaken onderverdeeld worden, opdat de leerling in staat is zijn eigen

15: (p. 38) Een leerling stelt elke wenk op prijs die ten doel heeft zijn vorderingen te vergemakkelijken. We mogen het werk niet voor hem doen, maar het is nodig hem bij zijn inspanningen te inspireren en hem zo nu en dan te helpen bij zijn tocht over een moeilijk stukje weg.

16: (p. 42) Hier is het noodwendig dat we de leerling laten zien hoe hij zijn vorderingen op zijn eigen contracttabel moet aantekenen, want die is een afbeelding van zijn prestaties en een kompas dat hem in staat stelt te ontdekken wat hij nog moet doen en wanneer.

17: (p. 53) Door deze manier van doen kan de leerkracht in een oogopslag precies zien welke vorderingen elke leerling in een gegeven vak gemaakt heeft en door de overzichten in de andere vaklokalen te bekijken kan die zijn vorderingen in alle vakken van de taak nagaan.

18: (p. 53) De toegewezen tijd werd gebruikt zonder enig echt verantwoordelijkheidsgevoel. Begrip van wat hun verantwoordelijkheid inhield, ontbrak totaal. Zo lang de tijd niet opzettelijk verknoeid werd, begrepen de leerlingen toen niet dat de juiste indeling essentieel was om de tijd goed en op voldoende wijze te besteden. Ze waren net als mensen die verwachten dat je hun beoordelingsfouten zult vergeven, omdat ze het zo goed bedoelden.

19: (p. 54) Natuurlijk schiet de vlugge, intelligente leerling sneller op dan het trage of domme kind. Maar nadat hij zijn vorderingen zelf heeft nagegaan, heeft hij geen gevoel van oneerlijkheid bij het waarden van zijn vermogens.

20: (p. 54) Het overzicht laat ook zien, welke vakken het kind het interessantst vindt en tot op welke hoogte de taak de ontwikkeling van de klas als geheel beïnvloedt. Anderzijds is het overzicht van evenveel waarde voor de leerling, omdat hij, elke keer als hij een streepje zet, zich ervan bewust is wat hij gedaan heeft en wat hij nog moet doen. Hij kan tegelijkertijd zijn prestaties vergelijken met die van zijn klasgenoten. Natuurlijk schiet de vlugge, intelligente leerling sneller op dan het trage of domme kind. Maar nadat hij zijn vorderingen zelf heeft nagegaan, heeft hij geen gevoel van oneerlijkheid bij het waarden van zijn vermogens.

21: (p. 58) Ook vanuit een sociaal oogpunt hebben we gemerkt dat de "graph"(tabel) van onschatbare waarde was. Bij de leerlingen van een klas bestaat bijna altijd de neiging hun "graphs" te vergelijken. Oudere leerlingen ontwikkelen belangstelling en sympathie voor de vorderingen van jongere kinderen, en helpen ze, zonder dat de lerares daartoe aanspoort, met raad omtrent de indeling van hun tijd en omtrent de beste wijze om allerlei moeilijkheden te overwinnen. Daardoor verspreiden sociale controle en een gevoel van verbroedering zich door de gehele school tot heil van allen die erbij betrokken zijn.

22: (p. 62) Naast het besef van vrijheid en de kennismaking met zorgvuldig gekozen materialen, moet de leerling een rol beginnen te spelen bij het aanpakken en zich een helder idee vormen van wat hen voor ogen staat. Zijn vrijgekomen energie en intelligentie moeten gebruikt worden om een doel te bereiken waarvan hij zich werkelijk bewust is. Hier hangt de mate van zijn prestaties niet alleen af van zijn bekwaamheid om zijn studie en wat daarbij van pas komt goed te plannen, maar ook van de gave de tijd hoe langer hoe beter te benutten. Dit betekent orde in zijn leven scheppen, voor eens en altijd. In de kleuterjaren blijkt het concentratievermogen uit een langdurige aandacht, terwijl in de prepuberteit de concentratie de neiging heeft korter te duren, maar van grotere intensiteit is. De leerling heeft dan een ander soort vrijheid nodig.

23: (p. 62) Maar de moderne psychologie kan ons nog verder helpen om de individuele capaciteiten van leerlingen te testen. Al helpen zulke tests niet de zwakke punten van de kinderen die eraan onderworpen worden te verbeteren, ze leggen de zwakke punten wel bloot. Bij zekere gelegenheid voerde een uitmuntend psycholoog een serie van zulke tests uit op een grote middelbare school in Engeland. Ze toonden aan dat de leerlingen enorm in capaciteiten verschilden. De ontdekte individuele capaciteit werd weergegeven in een getal dat bekend staat als intelligentiequotiënt, of, zoals de wetenschappers het noemen, het IQ. In dit geval bewoog dit zich tussen hoog en laag, maar, hoe vreemd het ook lijkt, de schoolprestaties bleken niet te kloppen met het IQ. Vele leerlingen met een lager IQ overtroffen de prestaties van anderen met een hoog IQ. Dit toonde aan dat de omstandigheden die op die school heersten er niet op berekend waren om de betere leerlingen hun capaciteiten recht te laten doen. Veertien maanden later, nadat de school het Daltonplan had ingevoerd werd er weer een dergelijke test uitgevoerd. Tot mijn grote voldoening kwam uit deze tests naar voren dat de intelligentste leerlingen door deze methode de beste prestaties hadden geleverd, die recht deden aan hun gaven, en dat de slechtste prestaties samen vielen met de laagste IQ's. Ik beveel directies sterk aan gebruik te maken van deze psychologische tests - die natuurlijk moeten worden uitgevoerd door een deskundige die geen banden onderhoudt met de staf, zowel voor de invoering van het Daltonplan als een jaar daarna. Als aan het einde van het tweede jaar de tests weer zouden worden uitgevoerd en er uit zou blijken dat individuele leerlingen er niet in geslaagd waren om in overeenstemming met hun IQ te werken, dan moet zo'n - leerling beschouwd worden als een buitengewoon geval voor wie een speciaal leerplan moet worden ontworpen. Zijn falen zal waarschijnlijk veroorzaakt worden doordat er met de gezondheid of het karakter iets mis is.

24: (p. 64) Geduld is het voornaamste in deze overgangperiode. Als een auto een beurt krijgt, staat de motor stil. Het is hetzelfde met een leerling die worstelt met de vrijheid die het nieuwe plan hem verleent. Als een kind ernaar streeft zijn trage of wanordelijke geest de baas te worden, zal hij hoogstwaarschijnlijk stilstaan, net als die motor. Pas als hij geleerd heeft hoe hij moet werken begint hij vorderingen te maken. Maar als hij eenmaal in goede conditie is, moeten tempo en doelmatigheid duidelijk blijken.

25: (p. 68) Maar als alle vakleerkrachten zich meer interesseren voor de vorderingen van de leerlingen dan voor hun speciale vak, ontstaat er geen rivaliteit. Alle onderwijsgeevenden moeten ervan doordrongen zijn dat kinderen willen leren, en dat elk middel om hen te helpen die wens te vervullen, moet worden toegepast, zelfs tegen de prijs dat men moet ophouden met het spuien van kritiek, en dat men een gids en een vriend moet worden.

26: (p. 74) De vaklerares moet een taak als voldoende beoordelen voor ze met de volgende opdracht mag beginnen. Die voldoende kan worden vastgesteld door een proefwerk of op andere wijze die de lerares voor dat meisje het meest geschikt acht.

27: (p. 78) Als klassikale lessen de enige belangrijke factor waren bij de totstandkoming van klassengeest, dan zou er in elke Engelse school een sterke saamhorigheid te vinden zijn. Als de sfeer op school goed is en de geest onder het personeel goed is, dan groeit de geest van saamhorigheid onder elk systeem. Dat de lerares elk kind als individu 'beschouwt, houdt niet in dat kinderen de school doorlopen als afzonderlijke eenheden. Groepen zijn trots op prestaties van de klas, hetzij in het werk of in het spel. Saamhorigheidsgevoel is zo goed als helemaal een sociale ontwikkeling. Klassikale lessen en cijferlijsten maken van een klas nog geen levend organisme.

28: (p. 78) De klassenleraars en de lijst waarop het verrichte werk wordt aangetekend, dragen ertoe bij dat men een vrij goede kijk heeft op de vorderingen van een leerling, hoewel sommigen voor bepaalde vakken altijd zo weinig mogelijk zullen doen en zoveel mogelijk voor andere.

29: (p. 86) Het werk wordt door het kind gedaan, niet voor het kind het krijgt ervaring door het doen, en heeft de voldoening dat er iets door zijn eigen prestaties tot stand is gekomen.

30: (p. 92) De klassenlerares heeft ook een logboek met alle namen. Achter die namen schrijft ze haar opmerkingen over het werk, nadat ze het nagekeken heeft en voegt er een adviserende opmerking aan toe over de vorderingen in het algemeen. Dit boek kan ze op elk moment door elke leerling laten inkijken.

vorderingen stap voor stap vast te leggen naarmate hij verder gaat. Als hij dat doet, krijgt hij een gevoel van voldoening over zijn prestaties en wordt hij aangemoedigd tot nieuwe inspanningen

EIGENAARSCHAP

Because children are prone to waste time of others, but never their own, we make **the time their's** from the start.

(Parkhurst, 1922)

Eigenaarschap en ervaring

The child must be fortified to solve the problems of childhood before he comes face to face with the problems of youth and maturity. He can only do this if education is designed to give him such freedom and responsibility as will permit him to tackle them for and by himself. Experience is that and nothing more. Without it no development of character is possible, and without character no problems can be satisfactorily solved at any age.

EDP 5

The child needs **a hand in his own education.**

Het plan benadrukt eerder het leren van het kind dan het onderwijzen door de leerkracht. Het kind overziet zijn taak en kan in eigen tempo werken aan het onderwerp dat hem op dat moment het meest aantrekkelijk lijkt.

Parkhurst geciteerd in: Lynch (1924), p. 70.

And there is no doubt that they are happier and spend their schooldays more profitably than they used to do because the modern schoolmaster has, so to speak, recognized their natural activities officially, and allows them to be to some extent **partners in the management of their own lives** – in short, because Mr. MÇhoakumchild is definitely dead (Inleiding T.P. Nunn)

The rational method is to work with the students, inspiring them with longing to delve into things for themselves and to make their contribution to the common fund of knowledge, to be discussed or clarified in the recitation.

HP-9: Citaat van Swift...

Volgens Parkhurst krijgen leerlingen die volgens het Dalton Plan werken het besef dat de jeugd een periode in het leven is waarin de tijd niet verspild moet worden aan nutteloze dingen. De leerling krijgt geleidelijk het idee dat zijn tijd zijn kapitaal is, dat systematisch en oordeelkundig moet worden besteed. Zijn opvoeding wordt zijn roeping en hij leert verantwoordelijkheid te dragen in plaats van zich eraan te onttrekken.

Evelyn Dewey (1922), p. 80.

Het kind heeft recht om gehoord te worden

(Education on the Dalton Plan (1922), p. ??)

Student voice To make this plan a success I had to get the older children to help the little ones. They, and especially the big boys, responded to my appeal. With their assistance I transformed a storeroom into a schoolroom with each corner marked off for each different subject. In addition to the converted storeroom, we possessed a garden and a hall which was soon doing duty as a playground. Even in that stolid backwoods community no one objected to these unconventional experiments because they were a success.

EDP 8

Haar heilige geloof is dat kinderen betrokken moeten zijn bij hun werk, niet alleen maar of voornamelijk gepresenteerd krijgen door instructie.

Dorothy R. Luke (19??) Hoofdstuk 1.4 p. 39.

ERVARING / EXPERIENCE

You prepare a child for life by making school a **life-like experience**, by making it a miniature community which in a free society entails responsibility.

Citaat: Dorothy R. Luke (19??). Oasis. Epilogue, p. 3.

The child, cramped and frustrated by the rules and regulations of our educational system, never gets to grips with experience in any form.

HP-5

School life is modified so as to include training in **real experience**, that experience for which a craving exists in every youthful heart.

HP-5

De pioniers uit de oude tijden hadden geen school gekregen.

Experience was their only school. Their inborn talents alone enabled them to learn the supreme lesson of live.

HP-3: d

Education does not fit for life, zegt Swift.

Hij laat, volgens Van der Ploeg, zien hoe contraproductief het traditionele onderwijs met talent omgaat, wat hij wijt aan rigiditeit en gebrek aan differentiatie.

"All children are exceptional," terwijl ze in school voor gemiddeld en gelijk gehouden worden, allemaal even gemiddeld en even gelijk. Ze moeten allemaal hetzelfde doen op hetzelfde moment, in hetzelfde tempo, op hetzelfde niveau en dezelfde manier. Vrijheid en variatie kunnen voor verbetering zorgen. Parkhurst realiseert het al in de praktijk als ze Swift leest en vindt in het boek goede argumenten.

Onder het oude onderwijssysteem kan - en dat gebeurt ook vaak - een leerling buiten zijn groep leven en er alleen mee in contact komen als hij met zijn medeleerlingen over de gemeenschappelijke mentale verkeersweg gaat die leerplan heet. Dit heeft vaak tot gevolg dat hij antisociaal wordt, en als dat gebeurt, draagt hij die handicap met zich mee op het moment dat hij de school verlaat, tot het einde van zijn leven. Zo'n leerling kan zelfs een "intelligente deelhebber" zijn in het leven van zijn klas, net als een leraar dat kan zijn. Een democratische instelling vraagt meer. Echt sociaal leven is meer dan alleen contact; het is samenwerken en wederzijdse beïnvloeding (interactie). Een school kan geen afspiegeling zijn van de sociale ervaring die de vrucht is van gemeenschapsleven als niet alle onderdelen of groepen die intieme verhoudingen met elkaar ontwikkelen en die onderlinge afhankelijkheid die, buiten de school, mensen en volkeren samenbindt. (EDP, p. 20).

Het kind kan de problemen van de jeugd alleen oplossen als het onderwijs ontworpen is om hem die vrijheid en verantwoordelijkheid te geven die hem de gelegenheid bieden ze voor en door hemzelf aan te pakken. Dat alleen is ervaring en niets anders.

(Education on the Dalton Plan (1922), p. ??)

Het is mogelijk eerbied voor geleerdheid en het verlangen naar een hoog niveau van culturele ontwikkeling bij te brengen en tegelijkertijd bij de jeugd een morele weerstand aan te kweken. Dit

dubbele ideaal kan allen bereikt worden als het schoolleven gewijzigd wordt, zodat oefening in echte ervaring wordt ingevoerd - die ervaring waarnaar in elk jeugdig hart een hunkering bestaat.

(Education on the Dalton Plan (1922), p. ??)

Het kind dat beperkt en gefrustreerd wordt door de regels en voorschriften van ons onderwijssysteem krijgt nooit greep op enigerlei vorm van ervaring. Hij leert noch zijn eigen moeilijkheden te overwinnen, noch de moeilijkheden die voortkomen uit contact met zijn kameraden. (Education on the Dalton Plan (1922), p. ??)

Groepsbewustzijn komt voort uit sociale ervaringen. Alleen door het in te voeren in het dagelijks leven van onze kinderen kunnen we aan het schoolleven die levenslust, dat doel en die interesse teruggeven die het heeft verloren (EDP, p. 15).

gemeenschap

De verwerving van cultuur is een vorm van ervaring, en als zodanig een element in het bedrijf dat leven heet, waarmee de school even nauw betrokken moet zijn als met het bestaan van de volwassene. Maar dat zal nooit gebeuren voordat de school gereorganiseerd wordt, opdat die kan functioneren als een gemeenschap, een gemeenschap waarvan de voornaamste voorwaarde is dat het individu zich in vrijheid kan ontwikkelen.

Vertaling van EDP van De Jong 19

Ervaring

Ervaring zorgt voor ontwikkeling, rijping, oefening, verbetering en vorming.

Experience is the best and indeed the only real teacher.

Straatjongens

Parkhurst ziet dit gedrag ook al bij kinderen. Ze spreekt daarbij enigszins verrassend over het gedrag dat past bij typische straatjongens. Heeft ze het niet over Pietje Bell, Ciske de Rat, Ketelbinkie of over Kruimeltje als ze schrijft: 'I like boys, the masters of the playground and the street – boys who have the same liberal ticket of admission to all shops, factories, armouries, town-meetings, caucuses, mobs, target-shootings as flies have; quite unsuspected, coming in as naturally as the janitor – known to have no money in their pockets; putting nobody on his guard, but seeing the inside of the show – hearing all the asides. There are no secrets from them, they know everything that befalls in the fire company, the merits of every engine and of every man at the brakes, how to work it, and are swift to try their hand at every part; so, too, the merits of every locomotive on the rails, and will coax the engineer to let them ride with him and pull the handles when it goes into the engine-house. They are there only for fun, and not knowing that they are at school, in the court-house, or the cattle show quite as much and more than they were, an hour ago, in the arithmetic class.

They know truth from counterfeit as quick as the chemist does. They detect weakness in your eye and behaviour a week before you open your mouth, and have given you the benefit of their opinion quick as a wink. They make no mistakes, have no pedantry, but entire belief in experience.'

Helen Parkhurst (1922), p. 22.

ECHTE ERVARINGEN EN KARAKTERONTWIKKELING

Maar dit dubbele ideaal (bedoeld wordt: eerbied voor geleerdheid en het verlangen naar een hoog niveau van culturele ontwikkeling) kan alleen bereikt worden als het schoolleven gewijzigd wordt,

zodat oefening in echte ervaring wordt ingevoerd -die ervaring waarnaar in elk jeugdig hart een hunkering bestaat. Het kind moet sterker gemaakt worden om de problemen van de jeugd op te lossen vóór het geconfronteerd wordt met het probleem van puberteit en volwassen- worden. Hij kan dit alleen doen als het onderwijs ontworpen is om hem die vrijheid en verantwoordelijkheid te geven die hem de gelegenheid bieden ze voor en door hemzelf aan te pakken. Dat alleen is ervaring en niets anders. Hier zonder is geen karakterontwikkeling mogelijk, en zonder karakter kunnen op geen enkele leeftijd problemen afdoende worden opgelost.

Het kind dat beperkt en gefrustreerd wordt door de regels en voorschriften van ons onderwijssysteem krijgt nooit greep op enigerlei vorm van ervaring. Hij leert noch zijn eigen moeilijkheden te overwinnen, noch de moeilijkheden, die voortkomen uit contact met zijn kameraden.

Vertaling van EDP van De Jong 15

The Laboratory Plan puts emphasis on the way the child lives, the way he functions as a member of society rather than on what he does or the method used in doing a thing. The stimulus and food for his growth is provided in his community experiences. It is the sum total of these experiences that determine his knowledge and power.

Evelyn Dewey (1922), p. 136.

De educatieve waarde van die groepjes is enorm, daar ze sfeer aan het vaklokaal geeft en gelegenheid biedt tot sociale aanpassing en ervaring (EDP, p. 30).

FEARLESS HUMAN BEING

Parkhurst ziet dit gedrag ook al bij kinderen. Ze spreekt daarbij enigszins verrassend over het typische gedrag dat past bij **straatjongens**. Heeft ze het niet over Pietje Bell, Ciske de Rat, Ketelbinkie of over Kruimeltje als ze schrijft: 'I like boys, the masters of the playground and the street – boys who have the same liberal ticket of admission to all shops, factories, armouries, town-meetings, caucuses, mobs, target-shootings as flies have; quite unsuspected, coming in as naturally as the janitor – known to have no money in their pockets; putting nobody on his guard, but seeing the inside of the show – hearing all the asides. There are no secrets from them, they know everything that befalls in the fire company, the merits of every engine and of every man at the brakes, how to work it, and are swift to try their hand at every part; so, too, the merits of every locomotive on the rails, and will coax the engineer to let them ride with him and pull the handles when it goes into the engine-house. They are there only for fun, and not knowing that they are at school, in the court-house, or the cattle show quite as much and more than they were, an hour ago, in the arithmetic class.

They know truth from counterfeit as quick as the chemist does. They detect weakness in your eye and behaviour a week before you open your mouth, and have given you the benefit of their opinion quick as a wink. They make no mistakes, have no pedantry, but entire belief in experience.'

Helen Parkhurst (1922), p. 22.

HP-7: The president of the road. 'Oh! He's another sort altogether. We've a president who knows how. He looks ahead and plans with that rare ability built up by experience. Why, when he begins to talk you soon find he's left you and your ideas as far behind as this train has left those labourers. Yes – our president's one in a million – a **fearless human being!**' The phrase sank into my heart, for isn't that just what we educationalists are trying to create: fearless human beings?

Life needs them, the world needs them because there are never enough to go round. They are so rare those men and women who can look ahead and plan: who know how!

Helen Parkhurst (1922), p. 22.

FREEDOM

The child who 'does as he likes' is not a free child. He is, on the contrary, apt to become the slave of bad habits, selfish, and quite unfit for community life.

Helen Parkhurst (1922), p. 15.

Parkhurst benadrukt dat het de condities zijn, waaronder gewerkt wordt, die leerlingen 'bevrijden' en hen de mogelijkheid bieden de juiste mentale gewoonten te verwerven.

Ze wil dat de leerling in vrijheid kan werken zonder "interruption... upon any subject in which he is absorbed, because when interested he is mentally keener, more alert, and more capable of mastering any difficulty that may arise in the course of his study."

Ibid., p. 136.

The **free study time** enables the pupils to work under conditions such as prevail in the World outside of school. They have to plan their own time; work out their own problems; use reference books and apparatus independently; adjust to changing groups of fellow students. They are free to work at their own rate of speed but have to come up to certain minimum requirements.

Unless a pupil is permitted to absorb knowledge at his own rate or speed he will never learn anything thoroughly.

Freedom is taking one's own time. To take someone else's time is slavery.

Helen Parkhurst (1922), p. 16.

Als hij de vrijheid had, zou zijn verstand op precies dezelfde wijze werken bij de problemen van studie. Bij het Dalton Laboratory Plan leggen we hem het probleem eerlijk voor en geven de norm aan waaraan hij moet voldoen. Daarna mag hij het probleem aanpakken in zijn eigen tempo en op de wijze waarvan hij denkt dat die bij hem past. De verantwoordelijkheid voor het resultaat ontwikkelt niet alleen zijn latente verstandelijke vermogens, maar ook zijn oordeel en karakter.

Vertaling van EDP van De Jong 21

DE SLAAF VAN SLECHTE GEWOONTEN, HET VOLGEN EN ORGANISEREN VAN ZIJN DE STUDIE
vrijheid

Deze ideale vrijheid is geen losbandigheid en nog minder tuchteloosheid. Het is feitelijk van beide het tegengestelde. Het kind dat "doet zoals hij wil" is geen vrij kind. Het is daarentegen geneigd de slaaf van slechte gewoonten te worden; zelfzuchtig en volkomen ongeschikt om te leven in een gemeenschap. Onder deze omstandigheden heeft het een middel nodig om zijn energie te bevrijden voor het een harmonieus, verantwoordelijk mens kan worden, bereid en in staat om zich bewust te lenen voor samenwerking met zijn medemens, tot nut en voordeel van hemzelf. Het Dalton Laboratory Plan (werkplan) verschaft die middelen door zijn aandacht en energie te leiden naar het volgen en organiseren van zijn eigen studie op zijn manier. Dat geeft hem de mentale en morele vrijheid die we zo noodzakelijk achten op het lichamelijke vlak om zijn lichamelijk welzijn te verzekeren. Antisociale eigenschappen en activiteiten zijn per slot van rekening niets anders dan verkeerd toegepaste energie.

(Citaat: p. 19)

Vuile taal en slechte gewoonten

Ouders hebben me vaak gevraagd hoe het komt dat vuile taal en slechte gewoonten de kinderen zo boeien. Ik geloof dat, wanneer ze dit doen, ze zich ervan bewust zijn en ervan genieten, omdat dit van henzelf uitgaat. Daarom nemen ze vaak gewoonten aan waarin ze volharden, wat de straf ook mag zijn. De aantrekkingskracht ligt niet zozeer in het kwaad zelf, maar het is een symbool voor de vrijheid die het vertegenwoordigt. Daarom scheidt een kind behagen in het gevoel van vrijheid dat hij krijgt, omdat hij dat uit eigen kracht voor zichzelf heeft veroverd. Waarom zouden we hem hetzelfde gevoel niet geven in verband met zijn werk en het leren?

Vertaling van EDP van De Jong 62

Allereerst moet ik erop wijzen dat de leerling niet gedurende lange perioden met eigen werk hoeft bezig te zijn. Bovendien houdt ze er wel van om over het werk met de lerares of andere meisjes te praten. Misschien zou ze een week van alleen maar leren, zonder lessen in handenarbeid of gymnastiek niet fijn vinden. Maar de vrijheid om een zekere hoeveelheid werk alleen te doen brengt zeker **verhoogd genot** bij het uitvoeren van een taak met zich mee.

Vertaling van EDP van De Jong 80

Heeft de toegestane vrijheid nadelige invloed op de orde? Integendeel, het is een grote hulp bij het handhaven van de orde. Het plan is een goede **oefening in verantwoordelijkheid en zelfbeheersing**. Als kinderen belangstelling hebben en ze genoeg te doen hebben, heb je geen problemen met de orde.

Vertaling van EDP van De Jong 89

GRAPHS

Ook vanuit een sociaal oogpunt hebben we gemerkt dat de "graph" (tabel) van onschatbare waarde was. Bij de leerlingen van een klas bestaat bijna altijd de neiging hun "graphs" te vergelijken. Oudere leerlingen ontwikkelen belangstelling en sympathie voor de vorderingen van jongere kinderen, en helpen ze, zonder dat de lerares daartoe aanspoort, met raad omtrent de indeling van hun tijd en omtrent de beste wijze om allerlei moeilijkheden te overwinnen. Daardoor verspreiden sociale controle en een gevoel van verbroedering zich door de gehele school tot heil van allen die erbij betrokken zijn.

It was there I invented the Graph system which I will deal with in a later chapter. With the aid of this system I found it possible to simplify the organization and to perfect the interaction of the various groups.

HP 13

INNOVATIE - REVITALISERING

Dalton Plan could do to **re-vitalize** education – to make it a living thing capable of arousing and preserving the interest of pupils in their work.

Helen Parkhurst (1922), p. 14

Het Dalton Plan is voor Parkhurst per definitie flexibel en niet voorschrijvend en daarmee verschilt het van veel andere traditionele vernieuwingsbewegingen. Van Parkhurst wordt regelmatig de uitspraak geciteerd:

“Dalton is **no method, no system**, it’s an influence!”

De bron van deze uitspraak is onduidelijk. Voor zover ik heb kunnen nagaan, tekent de voorzitter van de Nederlandse Dalton Vereniging, dr. D.J.E. Timmers, dit citaat als eerste op. Parkhurst zou het gezegd hebben tijdens haar bezoek aan Nederland in 1952.

Gewoonten van oprechtheid, onbevangenheid en onafhankelijkheid zijn de vuurtorens waarop het onderwijs zich op moet richten

(Education on the Dalton Plan (1922), p. ??)

Firstly I must point out that it is **applicable** to any part of a school **above the Fourth Grade**, and has been applied with success to the work of High Schools, Colleges, Army Schools, Normal Training Schools and also Trade and ungraded school. We have reports from hundreds of schools using the plan in Great Britain, Germany, Austria, Norway, Sweden, Holland, Russia, China and Japan. In each of the last three countries there are now over 1,000 schools which have put the Dalton Plan into operation, and in Great Britain a much larger number.

HP 1926

A simple reconstruction of school procedure under which the pupils would enjoy more freedom as well as an environment better adapted to the different sections of their studies in which each instructor should be a specialist. Above all I wanted to equalize the pupils’ individual difficulties and to provide the same opportunity for advancement to the slow as to the bright child. By 1913 we had worked out the laboratory plan so as partially to eliminate the time table, but it was not until 1915 that we were able to get rid of it entirely. We had to begin by organizing the pupils into groups with a free choice in laboratories. That was in itself a great innovation, though they were still obliged to remain in isolated groups. It took me two years more to work out the full interaction of groups upon each other.

GESCHIKT ZIJN OM HET PLAN AAN TE KUNNEN

Er heerst ook het gevoel dat lijntrekkers onder het nieuwe plan een leven hebben als God in Frankrijk. Natuurlijk moet de lerares dit gehoor niet uit het oog verliezen. Gewoonlijk kan men daar wel wat aan doen door hun beter werk voor te stellen, en als dat niet helpt, kan ze hen steeds aan het werk houden door een persoonlijk rooster, tot ze geschikt zijn om de vrijheid van het plan aan te kunnen. Maar als men steeds betere taken ontwerpt, die zich richten op het standpunt van de leerling, wordt de belangstelling een sterke prikkel en er blijven maar weinig lijntrekkers over.

Vertaling van EDP van De Jong 78

In Amerika is het plan erg eenvoudig, omdat de leerlingen in High Schools (middelbare scholen, vaak ongeveer mavo; vert.) zelden meer dan zes hoofdvakken hebben. In een Engelse school hebben ze meestal negen of tien hoofdvakken, maar het plan laat zich in Engeland gemakkelijker uitvoeren omdat we meer vrijheid hebben. Het plan wordt in een Engelse school ook beter

uitgevoerd, want de leraressen zijn beter opgeleid, hebben betere papieren en beschikken over meer vrije tijd dan in een Amerikaanse "High School".

Vertaling van EDP van De Jong 72

Solving problems as they arise.

Here it was first applied to children of pre-adolescent age. To their co-operation as to their criticism I also owe much. Even before discussing the plan in detail with my associates I presented it to the children and invited their opinions upon it. Their suggestions were extremely valuable. It was, in fact, the pupils themselves who showed me the way to correct several points in which it was defective. Thus at the very outset the principle of freedom in education for those whom we aspire to educate justified itself.

HP14

During Helen Parkhurst's regime, the school exuded **informality, spur-of-the-moment decision-making**, abundant energy, eager engagement of both faculty and students, and always the element of surprise.

Susan F. Semel en Alan R. Sadovnik (1999), p. 176.

No one recognizes more clearly than she that there are others, and that her own is not final, but it is susceptible of useful modification and development.

Inleiding T.P. Nunn

Ik denk nu, dat mijn onervarenheid mij toen de moed gaf ... ongewone veranderingen aan te brengen.

Parkhurst geciteerd in: D.J.E. Timmers. In: *Dalton* (1952), vol. 4, nr. 3-4, p. 20.

She desired the Plan to be **a growing thing**; and desired its growth to be contributed to by other experimenters besides herself.

A.J. Lynch (1924), p. 29.

GEDULD BIJ HET AANPASSEN AAN EEN NIEUWE ORGANISATIE

Natuurlijk vertonen scholen, net als mensen, verschillen en soms heel geprononceerde verschillen in karakter en persoonlijkheid. Sommige hebben daarom meer tijd nodig om zich bij de nieuwe organisatie aan te passen. Maar de moeilijkheid die aangetroffen wordt als de school als geheel aan het nieuwe systeem wordt aangepast, bewijst alleen maar hoe noodzakelijk de verandering was. Geduld is het voornaamste in deze overgangperiode. Als een auto een beurt krijgt, staat de motor stil. Het is hetzelfde met een leerling die worstelt met de vrijheid die het nieuwe plan hem verleent. Als een kind ernaar streeft zijn trage of wanordelijke geest de baas te worden, zal hij hoogstwaarschijnlijk stilstaan, net als die motor. Pas als hij geleerd heeft hoe hij moet werken begint hij vorderingen te maken. Maar als hij eenmaal in goede conditie is, moeten tempo en doelmatigheid duidelijk blijken.

Vertaling van EDP van De Jong 64

KUNSTONDERWIJS

Art belongs to the school, not just to the art instructor. If it is merely work done in the studio, to be seen at the time of the annual exhibit, it is dead. It should be felt in every department.

Helen Parkhurst (1921), p. 347.

LEERLINGENRAAD, PARLEMENT

Ons school"parlement" protesteert van tijd tot tijd tegen overvolle lokalen en het egoïsme van sommigen die naslagwerken uit de bibliotheek lenen en ze dan thuis laten rondslingeren.

METHODEN

Parkhurst is niet tegen het gebruik van methoden, maar geeft de voorkeur aan een gevarieerd aanbod van interessante boeken, zoals je die in een „gecultiveerd huis“ zou kunnen vinden:

Remember that no book can be too well written to interest a child. The dry terseness of the ordinary **school manual**, devoid of any literacy quality, is responsible for half the distaste of learning so characteristic of the average school boy or girl.

Helen Parkhurst (1922), p. 40.

Let us free them from the yoke of **method** and **system**, and make it possible for them to use their own good judgment. This freeing process is the essential contribution of the plan

Parkhurst, 1922.

(Yoke is juk en niet grap (joke))

BOEKEN LEZEN

De Nieuwe Vrijheid: Ik houd van de nieuwe en interessante boeken en vind ze mooier dan de oude met alleen maar alledaagse feiten, etc." "Onder het oude systeem was ik afhankelijk geweest van wat de lerares me vertelde en ik had geen boek opengeslagen. Nu raadpleeg ik zo veel boeken als maar mogelijk is". "Ik interesseer me meer voor de boeken die ik lees, omdat er veel variatie in is. En we hoeven in elk kwartaal niet alleen maar uit een paar boeken te lezen. In plaats van dat ze bij geschiedenis allemaal dezelfde opvatting van het onderwerp hebben, pakt nu iedereen het onderwerp vanuit een ander stand punt aan".

Vertaling van EDP van De Jong 74

MENINGEN VAN KINDEREN

Evelyn Dewey laat een leerling aan het woord over de voordelen van deze werkwijze:

"I like this school because each child has ample **time** to do his work. In other schools, when you go into arithmetic, you have to do arithmetic for half an hour and you have to do so much that you get mixed up. Here, if you begin to get tired and can't make your mind work right on one thing, you can go into another room and forget all about the first thing, so you don't get muddled up. Later, you can do the arithmetic. I like it too, because you can go on and do your work and not be held back by children who are slower."

Evelyn Dewey (1922), p. 2.

De werkwijze van het plannen van het werk en het registreren van het gemaakte werk is de leerlingen over het algemeen al snel duidelijk. Soms leidt dat tot opmerkelijke inzichten. Luke laat een leerling aan het woord die kijkend naar zijn vorderingen zegt:

I am ahead of the class and behind myself!

Dorothy R. Luke z.j. *Oasis*, deel 3, hoofdstuk 2, p. 6.

Nog voor ik het (Dalton)plan met mijn medewerkers in bijzonderheden besprak, heb ik het aan de leerlingen voorgelegd en hun mening gevraagd. Hun suggesties waren buitengewoon belangrijk. Het waren juist de leerlingen zelf die me de weg wezen om verscheidene punten waar het plan onvolkomen was te verbeteren. Daardoor rechtvaardigde zich vanaf het allereerste begin het principe van vrijheid in het onderwijs voor hen die we trachten te onderwijzen.

Vertaling van EDP van De Jong 19

MOTIVATIE

Children who grow up with a joy in the work which interests them will be likely to find that interest useful to them in their later life. It is certain at all events, that our education which allows a child liberty to develop and time to think and plan must favour the expansion of all the good qualities innate in his personality.

Education on the Dalton Plan

Learning as natural as breathing ... en ... as exciting as playing

Parkhurst

if you make a child study things he doesn't care for, and keep this up till he is fourteen, his brain will be impaired forever. Children naturally like to learn. They possess great curiosity but they must be interested in the subject. Our educational methods fail to do this. Change these methods, and many more 'freaks' will be produced.

HP-1: Citaat van Thomas Edison:

Normalisatie

Ervaring met het Dalton Laboratory Plan toont bovendien aan dat het zowel moreel als mentaal de leerlingen goed doet. Waar het in werking treedt, houden **conflicten op en wanorde verdwijnt**. De weerstand die bij het kind door het oude, starre apparaat wordt opgewekt, maakt plaats voor instemming en dan voor belangstelling en ijver, zodra hij de vrijheid heeft om zijn schoolprogramma op zijn eigen manier uit te voeren. Vrijheid en verantwoordelijkheid samen verrichten het wonder.

Vertaling van EDP van De Jong 24

De natuurlijke interesses van jongens en meisjes worden eerder als de vijand dan als een vriend van de onderwijzer beschouwt.

(Education on the Dalton Plan (1922), p. ??)

The curriculum is dead without the live motive power of the child, it must work by **boy and girl power**.

Parkhurst, 1926

Op het moment dat de school niet even leuk is als spelen is dat een belediging

(Education on the Dalton Plan (1922), p. ??)

No wonder the pupil's mind invariably escaped from the class-room into the outside world where a hundred invisible teachers waited for him – teachers whom he felt instinctively, held the answer to all he longed to know.

Parkhurst, 1926

Zowel in de vaklokalen als in de Hal mogen de meisjes rustig samenwerken. Dit is nog een reden waardoor de tegenzin in bepaalde vakken afneemt.

The children were orderly and obedient, and they worked with a will

HP-8

The possibilities for the development of the human brain are almost infinite. But the important thing is not to make young children study the thing they don't like, for the moment school is not as **interesting as play** it is an injury.

HP-1: Citaat van Thomas Edison:

LERAREN

I'll be like that. I'll tell the big people what a child feels like inside.

Stay out of the way of the child

The central question about teaching and learning may be put thus: What is the proper distribution of initiative and responsibility between teacher and taught? The answer to be given obviously depends upon the pupil's natural attitude towards learning, his insight (conscious or unconscious) into his own needs, and the strength of his will to satisfy them

Inleiding T.P. Nunn

Beide pedagogen vonden dat 'teaching' was stressed rather than 'learning'.

Luke wijst erop dat het wel een onjuiste premisse lijkt dat de aanwezigheid van de leerkracht de voorrang gegeven zou moeten worden in de klas, terwijl beide vernieuwers het tegenovergestelde beweerden. Juist het kind moest de voorrang krijgen. De leraar moet min of meer onzichtbaar zijn als een 'inconspicuous guide' waartoe de jonge leerlingen zich kunnen richten als ze ondersteuning nodig hebben.

Dorothy R. Luke (19??). Oasis, deel 1, hoofdstuk 5, p. 54.

Beiden zagen dat een leerkracht alert zou moeten reageren op een non-verbaal 'appeal for assistance'.

How strange that it never occurred to those **teachers** that in trying "to keep the class together" they were attempting the impossible.

They seek the **teachers** when they need them, so that the teachers no longer find it necessary to seek them.

HP-6: De taak niet als een werkbriefje voor fabrieksarbeiders

Het is niet de taak van de leraar om als voorman voor de kinderen te denken. How much better the result would be if the laborer looked upon the job as his own and felt responsible for it. In that case the foreman would become a helper instead of a driver.

Under the Dalton Plan the **teacher's** principal job is to instruct or teach by answering the questions asked by individual children or by groups of children. She does not attempt to throw information into their minds as one shovels coal into a furnace, but rather studies their needs to discover what she can do and what she should know in order to help their research. She might indeed be described as a hostess who attends to the wants of her pupil-guests, living with them in a joyous, dignified way.

Have you ever watched a small child at a washbasin?' vroeg Helen Parkhurst. 'He doesn't wash his hands; he washes the soap!' Met dit voorbeeld van Helen Parkhurst met een simpele maar krachtige observatie begint Alison Wyrley Birch in 1972 een artikel over de dan 85-jarige Helen Parkhurst. Voor Parkhurst is het **observeren** een van de geheimen van het begrip van het kind. Volgens HP is observeren 'the window to the world'.

Helen heeft geleerd dat kinderen beter leren in een vrije omgeving met een vrije werkkeuze voor leerlingen.

It was assumed that the teacher's duty was to do the work and consequently the whole business of education was regarded from the teacher's standpoint. Then it never occurred to anyone to look, as it were, under the machine, to drag out the young mechanic or to discover that he was actually equipped with a mind of his own which not only craved exercise, but which could, if given the opportunity, solve the problem of his education far better than we could solve it for him.

Parkhurst, 1926

Wij kennen allen de leraren die elke morgen hun persoonlijkheid aan de kapstok hangen, zoals ze dat met hun jas doen. Buiten de school hebben deze mensen interesses en zijn ze aardig, maar die eigenschappen durven ze niet aan hun leerlingen te tonen, uit vrees dat ze hierdoor hun prestige zouden verliezen. Het Dalton Laboratory Plan biedt geen ruimte om met zo'n denkbeeldig prestige te paraderen, want dat beperkt de mensen en heeft met onderwijs en opvoeding niets te maken. In plaats van de orde te bevorderen wekt die ongedisciplineerdheid op. Het is fataal voor de idee van een school als een levende sociale eenheid. (EDP, p. 21).

Het Daltonplan schept zo'n nauwe band tussen leerling en leerkracht dat deze minder een autocraat en **meer een gids** wordt. Onze voorraden kennis staan open voor allen die erbij willen. "Wanneer ge iemand met kennis ziet, ga onmiddellijk tot hem, en houd uw voeten bij de drempel van zijn deur", zegt de Prediker. Met meer vrijheid in de school wordt dat nu mogelijk.

Vertaling van EDP van De Jong 77

HONDERDVOUDIG VRUCHT VOORTBRENGEN

Jonge, onervaren leraressen kunnen bovendien vaak niet in alle opzichten een verandering begrijpen die zo nieuw is in hun ervaring. Alles wat ze in huis hebben is hun universitaire loopbaan en de herinnering aan hun eigen schooltijd. De slappe lerares is geneigd om in het oude schema te berusten. Zij, de leerlingen en het plan zijn drie punt en zonder samenhang, en zij heeft soms meer toezicht nodig dan de leerlingen, want de zwakke, ongeïnspireerde lerares brengt even zwakke en ongeïnspireerde volgelingen voort. Maar degene die vertrouwen wekt en ervaring heeft, die kennis van en liefde voor het kind bezit, brengt honderdvoudig vrucht voort. De verrukking van het Daltonplan ligt hierin, dat men het op vele manieren kan toepassen en uitbreiden. De principes van vrijheid en initiatief berusten zowel bij de directrice als bij de leerling.

Vertaling van EDP van De Jong 77

Semel over leraren onder Parkhurst:

Training and credentials, however, were not important. In fact, one of her most eminent and talented teachers, Elizabeth Seeger, ... only completed high school."

Susan F. Semel (2002), p. 80.

LEREN LEREN

SCHOOL EVEN AANTREKKELIJK ALS SPEL, ONBEVREESDE MENSEN

Het is juist die ervaring, individueel en sociaal, die het Dalton Laboratory Plan probeert te verschaffen binnen de schoolmuren. De principes die geschetst worden in het schilderachtige proza van Emerson zijn ook de Principes van het Dalton Laboratory Plan. Het geeft de weg aan, en ik geloof vast, de enige weg om de school even aantrekkelijk te maken als het spel en uiteindelijk die onbevreesde mensen te scheppen, wat, begrepen in de ruimste zin des woords, ons ideaal is.

Maar daar de vrijheid een integrerend deel van dat ideaal is, heb ik er nauwgezet voor gewaakt dat mijn plan niet een gietijzeren vaststaand geval is dat in elke school en overal past. Indien het grondbeginsel dat het plan bezielt behouden blijft, kan het in de praktijk gewijzigd worden in overeenstemming met de omstandigheden van de school en het oordeel van het personeel.

Vertaling van EDP van De Jong 23

BOEKEN LEZEN

De Nieuwe Vrijheid: Ik houd van de nieuwe en interessante boeken en vind ze mooier dan de oude met alleen maar alledaagse feiten, etc." "Onder het oude systeem was ik afhankelijk geweest van wat de lerares me vertelde en ik had geen boek opengeslagen. Nu raadpleeg ik zo veel boeken als maar mogelijk is". "Ik interesseer me meer voor de boeken die ik lees, omdat er veel variatie in is. En we hoeven in elk kwartaal niet alleen maar uit een paar boeken te lezen. In plaats van dat ze bij geschiedenis allemaal dezelfde opvatting van het onderwerp hebben, pakt nu iedereen het onderwerp vanuit een ander standpunt aan".

Vertaling van EDP van De Jong 74

The pupil must be made free to **continue without interruption** his work upon any subject in which he is absorbed, because when interested he is mentally keener, more alert, and more capable of mastering any difficulty that may arise in the course of his study.'

Helen Parkhurst (1922), p. 16.

Students acquire knowledge at their **own rate** and that they must have time to learn thoroughly.

Susan F. Semel (2002), p. 79.

Learning

'In the Dalton Plan,' Miss Parkhurst once said, 'the child learns the technique of playing his strengths against his weaknesses.'

John Anderson (1973), p. 1.

Zelfdiscipline HP 6

Parkhurst is leren 'as natural as breathing' en 'as exciting as playing'

I am very much interested in the **laws of learning**, and all those conditions in the school which not only make learning possible, but which make not learning impossible.

Helen Parkhurst (1929). Programs of Study. Teachers College Record XXX (jan. 1929), p. 365.
Geciteerd in: Diana Lager (1983), p. 33

One of the first obligations of a school is to help individuals to establish **inner equilibrium**, that sensitive functioning that makes for uniqueness. At first glance it may seem a strange priority for a

school, but not if it is interpreted to mean to help students discover their highest level of efficiency. And if that dictum became the motif for the majority of our schools instead of the few at the top of the heap, there would be a lot of able individuals who would more nearly realize their potentials.'

Helen Parkhurst, South Africa, 1934

Citaat: Dorothy R. Luke (19??). Oasis. Epilogue, p. 3.

We must discard the delusion, so long cherished, that children do not **like learning**.

Parkhurst, 1926

Voor succesvol leren, moet je worden geraakt, bewogen, ontroerd.

(Education on the Dalton Plan (1922), p. ??)

Pure memory work is difficult and a burden to the mind.

Helen Parkhurst (1922), p. 25.

Thinking

Thought runs in a new direction. No longer does one think how to bring the matter, the information, to the child, but how to lead the child to find it for himself. One thinks how to arouse and maintain that interest in dealing with a subject, so that work becomes a 'breath and finer spirit

<https://www.dalton.org/page/About/Mission-Statement/Past>

Parkhurst weet uit eigen ervaring dat wachten op je beurt tot verveling leidt en verveling tot 'klieren' en dat er om dat te voorkomen op scholen tal van restrictieve maatregelen genomen worden.

Drie ontwikkelingsperioden

Er zijn ruwweg drie aparte ontwikkelingsperioden waarmee rekening moet worden gehouden. Tot de leeftijd van acht jaar moet het kind die vrijheid mogen genieten die zijn individuele gaven ontwikkelen, opdat hij later kan functioneren als een verantwoordelijk lid van de groep. Dit is de reden voor en het doel van de vrijheid.

In de tweede of prepuberale periode, zo tussen acht en twaalf jaar, moet hij de "materialen om tot kennis te komen" verwerven. Die zullen hem voor de puberteit, zo tussen twaalf en twintig jaar, de derde periode voorbereiden. Wegens de lichamelijke veranderingen die deze met zich meebrengt is deze laatste periode de moeilijkste, gezien vanuit het oogpunt van werk en concentratie. Als we het kind niet helpen zijn karakter op te bouwen in de prepuberale periode, bestaat het geoor dat hij gedurende de kritische jaren van de puberteit de weg van de minste weerstand volgt, omdat hij niet voldoende intellectuele lading bezit.

De vrijheid is op alle leeftijden van levensbelang voor het kind, want dat is in zijn kleutertijd even goed een - persoonlijkheid als in elke andere periode van zijn leven.

Vertaling van EDP van De Jong 62

But perhaps Parkhurst's greatest contribution to education (...), and the *raison d'être* of her school was her emphasis on process rather than product. She saw the Dalton Plan as 'a vehicle for the curriculum', i.e., a new way of school living, permitting children to acquire flexible habits to put behind ideas. (...) She believed that she was creating an environment in her school that would

allow her students to make adjustments and do things in terms of principle (...) to get the right mental habits for life.

Susan F. Semel (2002), p. 81.

Samengevat haar kritiek op het traditionele onderwijs

Simultaneous instruction, teacher questioning, memorizing, group recitation, mindless singsong, oppression and insufferable boredom.

Door het Dalton Laboratory Plan worden de voorwaarden geschapen waarbij de leerling, om er plezier aan te beleven, onwillekeurig functioneert als **lid van een sociale groep**. Hij wordt door zijn groep geaccepteerd of verworpen naarmate zijn functioneren of zijn gedrag sociaal is of niet. Die wet geldt in de school, zoals ook in de wereld van mannen en vrouwen. Om effectief te zijn moet deze wet niet opgelegd worden, ze moet ongeschreven zijn, een uitstraling als het ware van de atmosfeer die de gemeenschap ademt.

EDP, p 21

PARKHURST

Parkhurst empathically stated that Maria Montessori was her teacher, in every respect.

Susan F. Semel (2002), p. 83.

Although no direct documentation exists, it is probable that Helen Parkhurst came under the influence of Frederik Burk and Carleton Washburne, the latter having developed the 'individual system', which allowed students to progress through their studies at their own pace."

Susan F. Semel (2002), p. 77.

PLANNEN

They were required to discuss their plans of action... Students would have participated ... in planning their studies with both faculty and peers, interacting with the community in a spirit of cooperation.”

Susan F. Semel (2002), p. 79.

REFLECTIE

I would be the first to hear **welcome criticism**.

Dorothy R. Luke z.j., *Oasis*, deel 1, hoofdstuk 6, p. 87. Het grappige is dat Luke zich hier vergist en schrijft: "I would be the *last* to hear welcome criticism."

De werkwijze van het plannen van het werk en het registreren van het gemaakte werk is de leerlingen over het algemeen al snel duidelijk. Soms leidt dat tot opmerkelijke inzichten. Luke laat een leerling aan het woord die kijkend naar zijn vorderingen zegt:

I am ahead of the class and behind myself!

Dorothy R. Luke z.j. *Oasis*, deel 3, hoofdstuk 2, p. 6.

Before the close of each morning's session all pupils in each grade assemble with some specialist to talk over a definite section of the job. We call this "Conference time." Individuals who have contracted to fulfill the same job must have common interests, and in conference each contributes something of value as the job is reviewed from new angles

Here it was first applied to children of pre-adolescent age. To their co-operation as to their criticism I also owe much. Even before discussing the plan in detail with my associates I presented it to the children and invited their opinions upon it. Their suggestions were extremely valuable. It was, in fact, the pupils themselves who showed me the way to correct several points in which it was defective. Thus at the very outset the principle of freedom in education for those whom we aspire to educate justified itself.

HP14

In education, as in all the arts of life, a certain "scepticism of the instrument" (as Mr. Wells has called it) is constantly needed if progress is not to end in the stagnation of routine.

Inleiding T.P. Nunn

We hebben veel van de kinderen geleerd. Zo nu en dan nodigen we ze uit tot het leveren van commentaar. En als we dat doen, wordt dat openhartig en eerlijk gegeven. We hebben vaak de suggesties van de leerlingen gevolgd en onze plannen bijgesteld, tot voordeel van zowel de leerlingen als het personeel.

(EDP, p 21).

Het kind is een raadsel voor volwassenen

(De Wereld van het Kind, 1956, p. X)

SAMENWERKEN

Let us think of it (school) as a place where **community conditions** prevail as they prevail in life itself.

<https://www.dalton.org/page/about/the-dalton-plan/house>

The way the child lives, while doing his work, the way he functions as a **member of society**.

HP 1922

The Dalton class, on the other hand, is a real **community**; there is mutual relationship between the units. They can help one another and form temporary groups for special pieces of work. In fact life in a Dalton school is like life in the outside world. The children study for themselves as they will have to in after life; they practice initiative and self-resource as they will have to when they grow up; they help to mould their own destinies as they will have to when they go out into the world and fend for themselves.

Kimmins en Rennie (1932), p. 125.

De leraar is slechts een lid van de sociale kring en het kind gaat naar hem toe net zoals in een gemeenschap iemand naar een vriend gaat

EDP, p. 65

A school cannot reflect the social experience which is the fruit of community life unless all its parts, or groups, develop those intimate relations one with the other and that interdependence which, outside of school, binds men and nations together.

<https://www.dalton.org/page/About/Values>

Door het Dalton Laboratory Plan worden de voorwaarden geschapen waarbij de leerling, om er plezier aan te beleven, onwillekeurig functioneert als lid van een sociale groep. Hij wordt door zijn groep geaccepteerd of verworpen naarmate zijn functioneren of zijn gedrag sociaal is of niet. Die wet geldt in de school, zoals ook in de wereld van mannen en vrouwen. Om effectief te zijn moet deze wet niet opgelegd worden, ze moet ongeschreven zijn, een uitstraling als het ware van de atmosfeer die de gemeenschap ademt.

EDP, p 21

Eveneens is, vanuit het gezichtspunt van de leerling, het kind, als het onderworpen is aan willekeurige gezagsuitoefening en onverantwoordelijke regels en voorschriften, niet in staat om een sociaal bewustzijn aan te kweken dat het voorspel is voor dat sociale bewustzijn dat zo onmisbaar is als voorbereiding voor de volwassenheid (EDP, p. 21).

As a member of the community the pupils learns to be a co-worker, who (is) responsible to, and for, the whole

EDP, 17

Samenwerking noemt Helen Parkhurst het tweede principe van het Dalton Laboratory Plan. Ze noemt dit 'de inwerking van groepen op elkaar'. Ze sluit hier aan bij inzichten van Dewey: 'Het doel van democratisch onderwijs is niet alleen een individu tot een intelligente deelnemer te maken van de groep waarmee hij onmiddellijk te maken heeft, maar om verschillende groepen in zo'n voortdurende interactie te brengen dat geen enkel individu het zou wagen zich niets van anderen aan te trekken'.

Zowel in de vaklokalen als in de Hal mogen de meisjes rustig samenwerken. Dit is nog een reden waardoor de tegenzin in bepaalde vakken afneemt.

Let us think of school rather as a sociological laboratory where the pupils themselves are the experimenters, not the victims of an intricate and crystallized system in the evolution of which they have neither part nor lot. Let us think of it as a place where community conditions prevail as they prevail in life itself.

Helen Parkhurst (1922), p. 13-14.

Education is a co-operative task.

Helen Parkhurst (1922), p. 19.

Het feit dat het schoolwerk op deze manier rond een zelfgekozen thema is opgezet, leidt bij de kinderen tot een hogere motivatie en tot meer inzet en verantwoordelijkheidsgevoel voor de taak. De leraren ervaren ook een verbeterde samenwerking tussen de leerlingen. Bovendien raken leerlingen erdoor geïnteresseerd om andere onderwerpen op soortgelijke manieren uit te werken. De vorderingen in de vakken zijn naar tevredenheid. Binnen de beschikbare tijd hebben de leerlingen meer werk verzet. De werkwijze smaakt, aldus Dewey, ook voor de leraren naar meer. Bij de evaluatie van het experiment wordt verder gezegd dat de inrichting van de vaklokalen sterk uitgebreid moet worden als de thema's in echte projecten worden uitgewerkt. Dan zal er op school ook gebruik gemaakt moeten worden van toetsen om de vorderingen in de basisvakken bij te houden.

Evelyn Dewey (1922)

Sociological laboratory

Voor Parkhurst is de school als een sociaal laboratorium, waar kinderen de vaardigheden leren die ze in die samenleving later nodig hebben.

Sociologisch laboratorium

Laten we liever aan een school denken als een sociologisch laboratorium waar de leerlingen zelf experimenten uitvoeren en niet het slachtoffer zijn van een ingewikkeld en vastgelopen systeem, in de ontwikkeling waarvan zij part noch deel hebben. Laten we aan de school denken als een plaats waar omstandigheden in een gemeenschap overheersen, zoals ze in het leven overheersen.

Voor Parkhurst is de school als een sociaal laboratorium, waar kinderen de vaardigheden leren die ze in die samenleving later nodig hebben.

(Education on the Dalton Plan (1922), p. ??)

SCHOOL

We are students of words, shut up in schools and colleges and recitation rooms for ten or fifteen years and come out at last a bag of wind, a memory of words, and we do not know a thing!

Citaat van Emerson waar Parkhurst zich in kon vinden.

Dorothy R. Luke z.j., *Oasis*, deel 1, hoofdstuk 4, p. 43.

Parkhurst heeft kritiek op de traditionele school. Ze heeft geen goed woord over voor de ondoelmatige en onnuttig autoritaire verhoudingen, die er, volgens haar, de dienst uitmaken: 'fictitious authority', 'arbitrary authority', 'immutable rules and regulations... It is restrictive, not educative... It is fatal to the idea of a school as a vital social unit.

Parkhurst (1922), p. 18.

In the old days the student went to school to get what the school had to offer him; now he goes to school to satisfy a definite need for self-development. He is no longer disposed to learn just what the teacher proposes to teach. The mould (= de mal) that has done for past generations of pupils will no longer do for him.

Vroeger ging de leerling naar school om te krijgen wat de school in de aanbieding had. Nu gaat hij naar school met een bepaalde behoefte aan zelfontwikkeling. Hij is niet langer van plan alleen datgene te leren wat de leraar als leerstof voorlegt. De sjabloon die voor de voorbije generaties voldeed, wenst hij niet toe te passen

Education on the Dalton Plan (1922), p. ??

The true business of the **school** is not to chain the pupil to preconceived ideas, but to set him free to discover his own ideas and to help him bring all his powers to bear upon the problem of learning.

<https://www.dalton.org/page/programs/high-school/curriculum/notable-programs/dalton-science-research-program>

Certainly we conceive of 'school' as a very different place than was formerly implied by the word. My conception of the ideal school is that it be a sociological laboratory where community life and community situations prevail; a place where community conditions, being prevalent, can be studied and assisted; a place where pupils themselves are the experimenters, not the subject of an intricately organized experiment where they are experimented upon, or which is conducted for the benefit of others than themselves; where the purpose served is not outside their interests and conscious needs; a laboratory where the instructors grow also and become more intelligent and alert in their observation and study of child life, and where in the minds of the children the instructors are not drivers but helpers, who stand ready to serve the pupil community as their special talents are needed.' schrijft Ethel Cook.

SYNTHETIC EDUCATION (VAKKENINTEGRATIE)

Onderwijs dat uitgaat van vakkenintegratie en dat betekenisvol wordt voor de leerlingen will provide that large and comprehensive outlook which will make these virtues (service and co-operation) a habit of thought and a practice of life.

For service and co-operation are what we need to solve our great political and social problems today, and synthetic education that will provide that large and comprehensive outlook which will make these virtues a habit of thought and a practice of life. Some such total vision must be constantly in the mind of the teacher, who must ever be on the look-out for inter-relations and so stir within the minds of the children the faculty of creating channels between the different territories – channels which will fertilize the whole earth between them and give that infinite joy which comes from the consciousness of creatorship, the true function of man, the work for which he was endowed with an immortal spirit.

Helen Parkhurst (1922), p. 26.

Only in the **synthetic** way ... can we make knowledge a living and fruitful organism rather than a dead and barren file.

Ze citeert hier uit het boek van Wilson 'An experiment in Synthetic Education' (1921). Parkhurst noemt het: 'A little book with a big message'.

TOETSEN

Testing is the cause of much mechanical teaching

Rosa Bassett, 1922

TIJD / BUDGETING TIME

Because children are prone **to waste time** of others, but never their own, we make the time their's from the start.

(Parkhurst, 1922)

The **free study time** enables the pupils to work under conditions such as prevail in the World outside of school. They have to plan their own time; work out their own problems; use reference books and apparatus independently; adjust to changing groups of fellow students. They are free to work at their own rate of speed but have to come up to certain minimum requirements.

De werkwijze van het plannen van het werk en het registreren van het gemaakte werk is de leerlingen over het algemeen al snel duidelijk. Soms leidt dat tot opmerkelijke inzichten. Luke laat een leerling aan het woord die kijkend naar zijn vorderingen zegt:

I am ahead of the class and behind myself!

Dorothy R. Luke z.j. *Oasis*, deel 3, hoofdstuk 2, p. 6.

Vrijheid is daarom het grondbeginsel van het Dalton Laboratory Plan. Vanuit het academische of culturele gezichtspunt moet de leerling de vrijheid hebben om zijn werk in ieder vak waarin hij bezig is zonder onderbreking voort te zetten, want wanneer hij belangstelling heeft, is hij geestelijk levendiger, meer alert en beter in staat iedere moeilijkheid te overwinnen die hij in de loop van zijn studie tegenkomt. Onder deze nieuwe methode is er geen schoolbel die hem op een vastgesteld uur wegrukt en hem pedagogisch ketent aan een ander vak en een andere leraar. Als hij zo behandeld wordt, wordt de energie van de leerling vanzelfsprekend verspild.

Zulke willekeurige veranderingen zijn trouwens net zo oneconomisch alsof we op bepaalde tijden een elektrische kachel aan- en afzetten, zonder dat daar een reden voor is. Tenzij een leerling kennis mag opnemen in zijn eigen tempo, zal hij nooit iets grondig leren. Vrijheid bepaalt haar eigen tempo. De tijd van een ander pakken is **slavernij**.

Vertaling van EDP van De Jong 20

Parkhurst schaft de schoolbel en voor een groot deel van de dag het rooster af. Op de ochtenden is het tussen 9 uur en 12 uur lab time', waarin de leerlingen onbelemmerd aan hun taak kunnen werken. Hierdoor schenkt Parkhurst leerlingen ruimte om hun eigen tijd in te delen. En omdat leerlingen in werktempo en in werkritme van elkaar verschillen, leidt het afschaffen van het rooster ertoe dat leerlingen niet op elkaar hoeven te wachten en veelal door kunnen werken tot het werk naar eigen inzicht afgerond is.

The teacher must be able to feel the pulse of the class the whole of the time and still keep in contact with the progress-pulse of each individual child. (De leraar moet in staat zijn om de pols van de klas de hele tijd te voelen en in contact met de voortgang-puls van elk individueel kind stil te houden.)

Radcliffe (1924,/29, 6):

Voor haar is de belangrijkste conditie voor het leren van kinderen het gebruik van de tijd:

"Time, like an allowance of money, should be treated with respect and spent wisely (Dorothy R. Luke z.j., Pursuit, introduction, p. 3.)

Parkhurst schaft de schoolbel en voor een groot deel van de dag het rooster af. Op de ochtenden is het tussen 9 uur en 12 uur 'lab time', waarin de leerlingen onbelemmerd aan hun taak kunnen

werken. Hierdoor schenkt Parkhurst leerlingen ruimte om hun eigen tijd in te delen. En omdat leerlingen in werktempo en in werkritme van elkaar verschillen, leidt het afschaffen van het rooster ertoe dat leerlingen niet op elkaar hoeven te wachten en veelal door kunnen werken tot het werk naar eigen inzicht afgerond is.

Parkhurst creëert door 'budgeting time' een optimale leersituatie, Met dit begrip bedoelt ze dat leerlingen zelf hun tijd indelen en aan het werk kunnen zijn en dat leerkrachten hen daarbij niet ophouden of van het werk houden.

Van der Ploeg wijst erop dat Parkhurst in 1925 'budgeting time' als het derde principe van het Dalton Plan noemt.

Piet van der Ploeg (2010), p. 128.

Hij zegt erover dat het zelf plannen en zelf indelen van tijd inderdaad een Dalton Plan-eigen kenmerk is, maar dat het wel beschouwd een toespitsing van 'freedom' is.

Budgeting time

Parkhurst creëert door '**budgeting time**' een optimale leersituatie, Met dit begrip bedoelt ze dat leerlingen zelf hun tijd indelen en aan het werk kunnen zijn en dat leerkrachten hen daarbij niet ophouden of van het werk houden.

Van der Ploeg wijst erop dat Parkhurst in 1925 'budgeting time' als het derde principe van het Dalton Plan noemt. Hij zegt erover dat het zelf plannen en zelf indelen van tijd inderdaad een Dalton Plan-eigen kenmerk is, maar dat het wel beschouwd een toespitsing van 'freedom' is.

Piet van der Ploeg (2010), p. 128.

Evelyn Dewey laat een leerling aan het woord over de voordelen van deze werkwijze:

I like this school because each child has ample time to do his work. In other schools, when you go into arithmetic, you have to do arithmetic for half an hour and you have to do so much that you get mixed up. Here, if you begin to get tired and can't make your mind work right on one thing, you can go into another room and forget all about the first thing, so you don't get muddled up. Later, you can do the arithmetic. I like it too, because you can go on and do your work and not be held back by children who are slower.

Evelyn Dewey (1922), p. 2.

The pupil must be made free to continue without interruption his work upon any subject in which he is absorbed, because when interested he is mentally keener, more alert, and more capable of mastering any difficulty that may arise in the course of his study.'

Helen Parkhurst (1922), p. 16.

Wanneer staat u meer vrijheid van keuze toe wat de vakken betreft? Als een jongen zijn taken voor klas VII af heeft, krijgt hij nu alleen opdrachten voor rekenen en Engels die hij in een dag of zeven van de maand kan voltooien. De rest van de tijd wordt besteed aan **lievelingsvakken**, met als enig vereiste dat hij alles wat hij doet opschrijft en dat het werk door de onderwijzers van dat vak wordt nagekeken. In speciale gevallen gebeurt dit ook met kinderen die klas VII nooit zullen halen.

Vertaling van EDP van De Jong 89

VAKLOKALEN, LABORATORY

You will do away with class-rooms in the formal sense, and substitute work-shops or laboratories wherein the pupil can browse intelligently

HP-8: Educational laboratories

HP-11:

entire reorganization of school life.

I admit that the word 'laboratory' may seem to some people inappropriate, because hitherto it has been associated exclusively with scientific experiments. But to me the word is most significant, and I cling to it advisedly in the hope that it may gradually shift the educational point of view away from the atmosphere of prejudice and

Let us think of school rather as a sociological laboratory where the pupils themselves are the experimenters, not the victims of an intricate and crystallized system in the evolution of which they have neither part nor lot. Let us think of it as a place where community conditions prevail as they prevail in life itself.

HP14

Over het woord laboratory schrijft ze:

To me the word seems most significant. I chose it carefully and purposefully in an attempt to shift the educational point of view. I sought to find a word not anchored with old associations and prejudices.'

Helen Parkhurst (1921), p. 297.

Zowel in de vaklokale als in de Hal mogen de meisjes rustig samenwerken. Dit is nog een reden waardoor de tegenzin in bepaalde vakken afneemt.

Zowel in de vaklokale als in de Hal mogen de meisjes rustig samenwerken. Dit is nog een reden waardoor de tegenzin in bepaalde vakken afneemt.

I draw attention to the word "**laboratory**," for it is significant of a place where a pupil research-worker experiments with and on his job.

laboratories are not supervised study rooms, but work-shops where the pupils collaborate with each other and with the teacher.

Omgaan met elkaar

Wanneer er leerlingen van andere vaklokale binnen kwamen, begroette mej. D. hen zoals men een gast zou begroeten, want het is absoluut noodzakelijk dat er geen enkel gevoel van vrijheidsbeperking of verlegenheid aanwezig is.

Vertaling van EDP van De Jong 36

DE VRIJHEID VAN DE LERAAR OM TE HELPEN

Over het geheel heb ik de tijd in het vaklokaal liever dan die met de klas als geheel. De tijd met de klas als geheel is nuttig om de individuele leerlingen als klas te bekijken. Ik houd van de gelegenheid die het Daltonplan biedt voor individueel werk. De lerares heeft meer vrijheid, zodat ze een kind zo lang dat nodig is kan helpen. De andere kinderen die aan hun taak kunnen werken,

verliezen geen tijd terwijl zij zo bezig is. Het Daltonplan maakt herhaalde aanwijzingen onnodig, want die zijn duidelijk in de taak omschreven. En de tragere leerlingen kunnen ze zo vaak lezen als dat nodig is om het probleem te begrijpen

Vertaling van EDP van De Jong 68

REORGANISATIE VAN HET SCHOOLLEVEN, LESROOSTER EN VRIJE KEUZE IN VAKLOKALEN

Vanaf het begin had het werkplaatsplan, zoals ik het bleef noemen, ook na de perfectionering in 1913, ten doel een volkomen reorganisatie van het schoolleven. Ik was van plan de topzware machinerie die nu in gebruik was, te vervangen door een eenvoudige verandering in de procedures op de scholen, waardoor de leerlingen meer vrijheid zouden genieten en bovendien in een milieu dat beter aangepast zou zijn aan de verschillende studievakken, waarin elke leraar een vakleerkracht zou moeten zijn.

Bovenal wilde ik geen verschil maken in de beoordeling van de leerlingen bij hun persoonlijke moeilijkheden en dezelfde kansen verschaffen om vooruit te komen aan zowel langzame leerlingen als aan vlotte. In 1913 hadden we het plan uitgewerkt, waardoor we het lesrooster gedeeltelijk buiten werking konden stellen.

Maar pas in 1915 konden we er helemaal zonder. In 1913 begonnen we de leerlingen in groepen te plaatsen met een vrije keus in de vaklokalen. Dat was op zichzelf al een grote vernieuwing, al moesten ze nog in aparte groepen blijven. Het kostte nog twee jaar om de volledige interactie van de groepen op elkaar uit te werken.

Vertaling van EDP van De Jong 18

WETENSCHAP

We have to bring school practice into line with modern psychology and sociology, instead of lagging far in the rear as it at present does.

Parkhurst, 1926

ZELFSTANDIGHEID

De belangrijkste les van alles is zelfbeheersing

Education on the Dalton Plan (1922), p. ??

Vroeger ging de leerling naar school om te krijgen wat de school in de aanbieding had. Nu gaat hij naar school met een bepaalde behoefte aan zelfontwikkeling. Hij is niet langer van plan alleen datgene te leren wat de leraar als leerstof voorlegt. De sjabloon die voor de voorbije generaties voldeed, wenst hij niet toe te passen'

(Education on the Dalton Plan (1922), p. ??)

Het kind kan slechts geholpen worden wanneer men het helpt zichzelf te helpen

(De Wereld van het Kind, 1956, p. XI)

Doelen voor ogen

Naast het besef van vrijheid en de kennismaking met zorgvuldig gekozen materialen, moet de leerling een rol beginnen te spelen bij het aanpakken en zich een helder idee vormen van wat hen voor ogen staat. Zijn vrijgekomen energie en intelligentie moeten gebruikt worden om een doel te bereiken waarvan hij zich werkelijk bewust is. Hier hangt de mate van zijn prestaties niet alleen af van zijn bekwaamheid om zijn studie en wat daarbij van pas komt goed te plannen, maar ook van de gave de tijd hoe langer hoe beter te benutten. Dit betekent orde in zijn leven scheppen, voor eens en altijd. In de kleuterjaren blijkt het concentratievermogen uit een langdurige aandacht, terwijl in de prepuberteit de concentratie de neiging heeft korter te duren, maar van grotere intensiteit is. De leerling heeft dan een ander soort vrijheid nodig.

Vertaling van EDP van De Jong 62